



EUROPOS PARLAMENTAS

2009–2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0464/2013

18.12.2013

PRANEŠIMAS

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas

Pranešėjas: Reinhard Bütikofer

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	32
TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ.....	36
UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ.....	42
APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ	46
VIDAUS RINKOS IR VARTOTOJŲ APSAUGOS KOMITETO NUOMONĖ.....	52
REGIONINĖS PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ.....	57
MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ.....	62
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	66

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą

(2013/2006 (INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo XVII antraštinės dalies 173 straipsnį (buvęs Europos bendrijos steigimo sutarties 157 straipsnis), kuriame aptariama ES pramonės politika ir, be kita ko, minimas Sąjungos pramonės konkurencingumas,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti. Komunikato dėl pramonės politikos atnaujinimas“ (COM(2012) 0582),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo¹,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2012 m. lapkričio 29 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (COM(2012) 0710),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 30 d. Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. įmonių konkurencingumo ir mažųjų bei vidutinių įmonių programa (COM(2011) 0834),
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 31 d. Komisijos komunikatą dėl statybų sektoriaus ir šio sektoriaus įmonių tvaraus konkurencingumo strategijos (COM(2012) 0433),
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 25 d. Komisijos komunikatą „Visų pirma galvokime apie mažuosius“. Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM(2008) 0394),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikatą „Žaliavų iniciatyva – įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“ (COM(2008) 0699),
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010) 2020),
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 6 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010) 0546),
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“ (COM(2011) 0571),
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 14 d. Komisijos komunikatą „Pramonės politika.

¹OL L 315, 2012 11 14, p. 1.

Konkurencingumo gerinimas“ (COM(2011) 0642),

- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikatą „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m.“ (COM(2011) 0885),
- atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 13 d. Komisijos komunikatą „Inovacijos vardan tvaraus augimo. Bioekonomika Europai“ (COM(2012) 0060),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 30 d. Komisijos komunikatą „Stabilumo, ekonomikos augimo ir darbo vietų užtikrinimo veiksmai“ (COM(2012) 0299),
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 26 d. Komisijos komunikatą „Europos didelio poveikio technologijų strategija – ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo skatinimo priemonė“ (COM(2012) 0341),
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 20 d. Komisijos komunikatą „Žalioji knyga „Ilgalaikis Europos ekonomikos finansavimas“ (COM(2013) 0150),
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 27 d. Komisijos komunikatą „Žalioji knyga „2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ (COM(2013) 0169),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 4 d. Komisijos komunikatą „Žaliavų iniciatyva – įgyvendinant svarbiausius poreikius užtikrinti ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Europoje“ (COM(2008) 0699) pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SEC(2008) 2741),
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 26 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl Europos aukščiausios klasės produktus gaminančios pramonės konkurencingumo (SWD(2012) 0286),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. priemonės Komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti. Komunikato dėl pramonės politikos atnaujinimas“ pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2012) 0297),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „2012 m. Europos konkurencingumo ataskaita. Globalizacijos nauda.“ (SWD(2012) 0299),
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 11 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Darbo santykiai Europoje 2012 m.“ (SWD(2013) 0126),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 18 d. Komisijos komunikatą „Komisijos tolesni veiksmai po konsultacijos dėl 10 labiausiai MVĮ veiklą sunkinančių ES teisės aktų“ (COM(2013) 0446),
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 17 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Statybų sektoriaus ir šio sektoriaus įmonių tvaraus konkurencingumo strategija“¹,

¹ OL C 198, 2013 7 10, p. 45.

- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 20 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Darbuotojų, kaip svarbiausių gero įmonių valdymo Europoje dalyvių, vaidmuo ir dalyvavimas. Tinkami krizės įveikimo sprendimai“¹,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl investavimo į mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų kūrimą (SET planas)²,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 20 d. rezoliuciją dėl darbo vietų potencialo plėtimo naujoje tvarioje ekonomikoje³,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl veiksmingos Europos žaliavų strategijos⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gegužės 8 d. rezoliuciją dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos⁷,
- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 14 d. rezoliuciją „Bendrosios rinkos aktas. Tolesni augimo skatinimo veiksmai“⁸,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. spalio 23 d. rezoliuciją „Mažosios ir vidutinės įmonės (MVI): konkurencingumas ir verslo galimybės“⁹,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos gavybos poveikio aplinkai¹⁰,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos pramoninių, energetinių ir kitų aspektų¹¹,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 14 d. rezoliuciją „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m. – energija ateičiai“¹²,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl Konkurencingos mažo anglies

¹ OL C 161, 2013 6 6, p. 35.

² OL C 349 E, 2010 12 22, p. 84.

³ OL C 308 E, 2011 10 20, p. 6.

⁴ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 31.

⁵ OL C 199 E, 2012 7 7, p. 131.

⁶ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 21.

⁷ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0223.

⁸ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0258.

⁹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0387.

¹⁰ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0443.

¹¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0444.

¹² Priimti tekstai, P7_TA(2013)0088.

dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano¹ ,

- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl dabartinių atsinaujinančiosios energijos uždavinių ir galimybių Europos energijos rinkoje² ,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos pramoninių rajonų regioninių strategijų³ ,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 11 d. rezoliuciją dėl socialinio būsto Europos Sąjungoje⁴ ,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją dėl kooperatyvų indėlio įveikiant krizę⁵ ,
- atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 4 d. diskusijas Europos Parlamente dėl Komisijos pareiškimo „Europos pramonės atgaivinimas esant dabartiniams sunkumams“ (2013/2538 (RSP)),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 10–11 d. Konkurencijos tarybos 3208-ojo posėdžio išvadas „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ ,
- atsižvelgdamas į Komisijos vardu pateiktą 2011 m. ataskaitą „2011 m. ES pramonės struktūra. Tendencijos ir veiksmingumas“ ,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio mėn. Regionų komiteto vardu pateiktą ataskaitą po strategijos „ES 2020“ iniciatyvos „Globalizacijos erai pritaikyta pramonės politika“ tyrimo ,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 18 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti. Komunikato dėl pramonės politikos atnaujinimas“⁶ ,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 11 d. Regionų komiteto nuomonę „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“⁷ ,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį ,
- atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Tarptautinės prekybos komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, Regioninės plėtros komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7–0464/2013),

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0086.

² Priimti tekstai, P7_TA(2013)0201.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0199.

⁴ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0246.

⁵ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0301.

⁶ OL C 327, 2013 11 12, p. 82.

⁷ OL C 139, 2013 5 17, p. 11.

- A. kadangi Europos pramonė išgyvena beprecedentę krizę ir turi daug silpnųjų vietų, kenkiančių jos konkurencingumui;
- B. kadangi padidinti, kaip numatyta, išlaidas moksliniams tyrimams ir technologijų plėtrai bus įmanoma tik tuo atveju, jei privačios įmonės galės skirti tam pakankamai lėšų, išvengdamos nereikalingų išlaidų, atsirandančių dėl veiklą sunkinančių teisės aktų;
- C. kadangi Europos Komisijos pateikti skaičiai rodo plačius užmojus, bet yra sąlyginiai, nes susiję su daugeliu dar ne iki galo išsiaiškintų veiksnių;
- D. kadangi Europos pramonei tenka lemiamas vaidmuo ir ji yra svarbi krizės sprendimo dalis;
- E. kadangi Europos pramonės konkurentai ilgus metus tobulino stiprias pramonės strategijas;
- F. kadangi ES reikia strategijos ekonomikos ir finansų krizei įveikti ir naujam ekonomikos dinamiškumui pagreitinti;
- G. kadangi pagirtina tai, kad Komisija ėmėsi pramonės politikos paskelbdama komunikatą, kuriuo siekiama organizuoti pramonės permainas;
- H. kadangi Europos, kaip pramoninės teritorijos, ateitis priklauso nuo modernizavimo kampanijos, kuri sustiprins inovacijų centrus ir pašalins pramonės ir struktūriniu atžvilgiu silpnų regionų vystymosi atotrūkį;
- I. kadangi dėl sumažėjusio kreditų prieinamumo ribojamos investicijos, trukdoma inovacijoms ir naujų veiksmingų technologijų pritaikymui; kadangi dėl to Europos pramonės politikai reikalinga tvirta finansų struktūra, kuri skatintų investicijas;
- J. kadangi finansavimo sąlygos pietų Europoje yra griežtesnės, reikalaujančios specialiai pritaikytų finansavimo sprendimų;
- K. kadangi valstybės narės turėtų semtis įkvėpimo iš tų pramonės restruktūrizavimo metodų, kurie davė gerų rezultatų Europoje ir kituose pasaulio kraštuose;
- L. kadangi Komisija nurodė, kad ES pramonės šakos gali atkurti savo patrauklumą dėl numatomo darbo užmokesčio skirtumų pasaulyje mažėjimo;
- M. kadangi geresnių bendrų sąlygų Europos pramonės politikai sukūrimas reiškia ES vidaus rinkos sukūrimą ir užtikrinimą, kad ši rinka veiksmingai veiktų rinkos socialinės ekonomikos sąlygomis;
- N. kadangi pagrindiniu Europos prioritetu turi tapti gamybos sektorių ir praktinės patirties išsaugojimas, tuo metu jai turi būti sudarytos sąlygos greitai susigrąžinti konkurencingumą pasaulio mastu;
- O. kadangi energijos sąnaudos, tenkančios pramonei, ir gilejantys energijos kainų skirtumai, susidarantys tarp Europos ir kitų pramoninių šalių (ypač JAV), turės vis didesnę reikšmę, jei nebus deramai reaguojama į dabartines tendencijas;
- P. kadangi dėl pasaulyje kylančių problemų svarbu, jog Europos pramonės atkūrimo

pagrindas būtų efektyvus energijos ir išteklių naudojimas, jei ketinama išlaikyti Europos pramonės konkurencingumą ir ateityje;

- Q. kadangi siekiant įveikti pagrindinius socialinius sunkumus ES reikalingas toks požiūris į pramonės politiką, kuris apimtų konkurencingumą, tvarumą ir deramą darbą;
- R. kadangi būtina užtikrinti ES energetikos, klimato, aplinkos, pramonės ir prekybos politikos nuoseklumą, siekiant klimato politikos ir aplinkos apsaugos tikslus suderinti su strategijos RISE tikslais;
- S. kadangi per pastaruosius dešimtmečius darbo našumas didėjo daug sparčiau negu išteklių naudojimo efektyvumas ir pagal apskaičiavimus darbo jėgos išlaidos sudaro mažiau kaip 20 proc. gamybos išlaidų, o išteklių naudojimo išlaidos – 40 proc.;
- T. kadangi ES turi milžiniškas galimybes inovacijų srityje, o 6 ES valstybės narės yra tarp 10 geriausių iš 50 novatoriškiausių pasaulio valstybių;
- U. kadangi pramonės politika susijusi su aiškiu socialiniu aspektu, kuris turi poveikį visiems visuomenės sluoksniams;
- V. kadangi Europos pramonės politikai reikalinga stipri darbo jėga, o vidutiniškai tik 7 proc. žemos kvalifikacijos darbuotojų yra lankę mokymus;

Strategija „Pramonės renesansas kuriant tvarią Europą“ (angl. Renaissance of Industry for a Strong Europe – RISE): principai, tikslai ir valdymas

1. palankiai vertina Komisijos dėmesį pramonės politikai (PP), nes būtent toks dėmesys labai svarbus ekonomikos vystymuisi ir konkurencingumui, siekiant užtikrinti ilgalaikę tvarią gerovę ir išspręsti nedarbo problemą, atsižvelgiant į tai, kad pramonėje sukuriama viena iš keturių darbo vietų ir dirba apie 34 mln. žmonių; pabrėžia, kad ES pramonės politika turi padėti šalinti lyginamuosius jos ekonomikos trūkumus, ar tai būtų investicijų į mokslinius tyrimus bei plėtrą stoka, energijos kainų pokyčiai, biurokratinė našta ar sunkumai gaunant finansavimą; pažymi, kad pramonei tenka apie 80 proc. išlaidų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje ir kad beveik 75 proc. Europos eksporto sudaro pramoninės prekės; pabrėžia, kad pramonė yra atsakinga už didžiosios dalies vertės sukūrimą ekonomikoje, o kartu su kiekviena darbo vieta pramonės sektoriuje sukuriama maždaug dvi darbo vietos susijusioje tiekėjų ir paslaugų srityje;
2. pabrėžia, kad Europos Sąjungos pramoninis galingumas ir svarba ateityje priklausys nuo strategijos „Pramonės renesansas kuriant tvarią Europą“ (RISE), kuria siekiama pasitelkiant technologijų, verslo, finansines, aplinkosaugines ir socialines inovacijas pasiekti trečiąją pramonės revoliuciją, įskaitant efektyvumo strategiją, pagal kurią būtų atkurta ir sustiprinta Europos pramonė kaip visuma ir būtų įgyvendinamos atsakomosios priemonės į kylančius socialinius iššūkius; yra įsitikinęs, kad dėl strategijos RISE gali atsirasti naujų rinkų, be kita ko, naujoviškų produktų ir paslaugų, verslo modelių ir kūrybiškų verslininkų bei įmonių, naujų darbo vietų ir deramo darbo, atnaujinant pramonę, kad ji būtų ekonominiu požiūriu dinamiška, patikima ir konkurencinga; mano,

kad vienas svarbiausių prioritetų – išlaikyti gamybos sektorius ir praktinę patirtį, ir kad atviros rinkos, galimybė gauti energijos ir žaliavų, taip pat inovacijos bei veiksmingas energijos ir išteklių naudojimas sudaro tokios konkurencingumo strategijos pagrindus; atkreipia dėmesį, kad taip pat labai svarbi patikima ir perspektyvi transporto, energijos gamybos ir paskirstymo bei telekomunikacijų infrastruktūra;

3. mano, kad strategija RISE turi būti integruota į ekologinę ir socialinę rinkos ekonomiką pagal verslumo, sąžiningos konkurencijos, ilgalaikio išorinių sąnaudų internalizavimo tikslo, patikimo finansų valdymo politikos ir aplinką tausojančio ekonominio valdymo principus; teigia, kad Europos Sąjungos pramonės politika turi būti suderinta su inovacijų diegimu, tvarumu ir konkurencingumu grindžiama vizija, tai stiprintų gamybos sektorių, praktinę patirtį ir antrinių žaliavų panaudojimo ekonomiką; atkreipia dėmesį į itin svarbų pramonės ir įmonių vaidmenį skatinant tvarumą ir skaidrumo svarbą tiekimo grandinėse;
4. pabrėžia, kad strategijai RISE reikia trumpalaikės darbotvarkės siekiant išsaugoti gamybos bazę ir praktinę patirtį, išspręsti skubias tam tikrų sektorių problemas (pvz., per didelių gamybos pajėgumų, restruktūrizavimo, nesąžiningos konkurencijos) ir ilgalaikės, aiškiais ir stabiliais tikslais, moksliniais rodikliais ir gyvavimo ciklo bei antrinių žaliavų panaudojimo ekonomikos požiūriu paremtos programos su veiksmų planu ir tvarkaraščiu, toks požiūris sudarytų sąlygas ir padėtų nukreipti investicijas į kūrybingumą, įgūdžius, inovacijas bei naujas technologijas ir skatintų Europos pramonės bazės modernizavimą, tvarumą ir konkurencingumą įgyvendinant į vertės grandinę atsižvelgiančią politiką, kuri apimtų visų dydžių įmones, tinkamą dėmesį skirtų pagrindinėms pramonės šakoms ir sudarytų sąlygas išsaugoti gamybos grandinę Europoje; mano, kad toks modernizavimas turėtų vykti tiek pagrindinėse pramonės šakose, tiek ir naujuose pramonės sektoriuose, ir kad jis turi skatinti augimą laikantis tvaraus vystymosi principų;
5. pabrėžia, kad pramonės politika apima visas politikos sritys, kurios daro poveikį pramonei; pripažįsta, kad PP turi spręsti svarbiausias, strategijoje „Europa 2020“ apibrėžtas visuomenės ir aplinkos problemas, įskaitant būsimus energijos, išteklių, užimtumo, pramonės ir klimato tikslus, ir turi būti veiksmingai integruota į Europos semestro procesą bei nacionalines reformų programas, siekiant sukurti investicijoms reikalingas sąlygas ir kurti geras darbo vietas, ypač jaunimui; prašo, kad Komisija patobulintų savo komunikatą dėl savo įsipareigojimų kalbant apie paramą ES pramonės politikai, siekiant atkurti investuotojų, darbuotojų ir piliečių pasitikėjimą ES veiksmais;
6. pažymi, kad Europos pramonės dalis ES BVP per 15 metų sumažėjo nuo 20 iki 15 proc.;
7. mano, kad strategijoje RISE turi būti toliau siekiama plačių užmojų ir realistinių pramonės tikslų; pažymi, kad pagrindiniam mažiausiai 20 proc. užimtumo tikslui pasiekti per metus pramonėje reikės sukurti bent 400 000 naujų darbo vietų; tvirtai remia šį 20 proc. tikslą ir siūlo jį vertinti kaip orientacinį tikslą, suderintą su ES 20/20/20 tikslais;
8. mano, kad šie tikslai turėtų atspindėti naujas pramonės realijas, pvz., gamybos ir paslaugų integraciją (prekių gamyba ir paslaugų teikimas po jų pardavimo), taip pat perėjimą prie duomenimis paremtos ekonomikos ir pridėtinę vertę sukuriančios gamybos; taigi ragina Komisiją įvertinti ir pagrįsti savo darbą nustatant tikslus bei persvarstyti pramonės sektorių klasifikaciją;

9. pabrėžia, kad pramonės sektorių veikla padeda išgyventi krizės metu, prie to itin prisideda paslaugų, sukurtų aplink jų gamybą, ekonomika;
10. prašo Komisijos vykdyti įsipareigojimą parengti rodiklius, kurie būtų taikomi stebint ir vertinant reindustrializacijos procesą; pabrėžia, kad tokie rodikliai turi būti ne tik kiekybiniai, bet ir kokybiniai, siekiant užtikrinti, kad šis procesas būtų tvarus ir suderinamas su aplinkos apsauga;
11. tikisi, kad atkreipiant dėmesį į tiekimo grandinės valdymą ir specifinę regionų ir vietinę gamybos kultūrą bei paklausą, ir kartu skatinant tvariai ekonomikai ir visuomenei svarbius naujus sektorius, tinkamai įgyvendinant strategiją RISE būtų galima atgaivinti pramonę ir grąžinti gamybą į ES;
12. pabrėžia, kad strategija RISE bus sėkminga tik parėmus ją tinkama, aiškia ir prognozuojama makroekonominė programa, vengiant nesuderinamų politikos priemonių, su reikalingais biudžeto ištekliais, kad būtų galima daryti sverto poveikį viešojo sektoriaus ir privačioms investicijoms ir stiprinti ES konkurencingumą pasaulyje; apgailestauja, kad pagal dabartinę pagrindinę ES makroekonominę politiką pirmiausia MVĮ nesuteikiama galimybių įsigyti būtino kapitalo investicijoms bei inovacijoms ir kartu prieštaraujama pramonės politikai; reikalauja šiuo atžvilgiu Europos ekologiškai tvaraus augimo strategijos; ir apgailestauja dėl sumažinto Tarybos finansavimo DFP 1A biudžeto išlaidų kategorijai, ypač programoms „Horizontas 2020“ „COSME“ ir Europos infrastruktūros tinklų priemonei; ragina valstybes nares iš esmės padidinti šioms programoms skiriamus finansinius išteklius;
13. pabrėžia, kad sukūrus nuosavus ES biudžeto išteklius jie galėtų būti naudingi atkuriant Europos pramonę;
14. pabrėžia, kad ES pramonės politiką būtina vienareikšmiškai apibrėžti, nes šiuo metu ES ir jos valstybėse narėse pramonės politikos srityje paplitusi skirtinga praktika ir tendencijos;
15. džiaugiasi dėl universalaus Komisijos požiūrio į PP ir pabrėžia, kad labai svarbus vientisas požiūris, kuris būtų nuoseklus ir suderintas tose srityse, kur visos kitos politikos sritys (pvz., konkurencija, prekyba, energetika, aplinka, inovacijos, struktūriniai fondai, bendroji rinka ir t.t.) atsižvelgia į strategijoje RISE nustatytus tikslus; šiuo atžvilgiu primena Europos anglių ir plieno bendriją (EAPB), kuri įrodė, kad pramonės politikos srityje įmanoma sėkmingai imtis integruotų ir naujoviškų veiksmų, ir kad jais skatinamas augimas, užtikrinamas užimtumas ir skatinama integracija bei turi socialinės partnerystės pobūdį; laikosi nuomonės, kad strategijoje RISE reikėtų laikytis ne vertikalios, bet horizontalios PP koncepcijos; mano, kad skiriant atitinkamą dėmesį pagrindinėms pramonės šakoms, sektoriams pritaikytomis priemonėmis reikėtų remti vertės grandines ir veiklos branduolius su dideliu augimo potencialu, tos priemonės turi būti susietos su sektorių specializacija, kuria skatinamos aukštųjų technologijų ir didelės papildomos vertės strategijos, inovacijos, įgūdžiai, verslumas, užimtumas ir kūrybingumas; šiuo klausimu pažymi sektorių strategijas automobilių („Cars 2020“) ir plieno („Plieno veiksmų planas“) srityse ir ragina Komisiją patvirtinti atitinkamas priemones šioms strategijoms įgyvendinti; ragina valstybes nares ir Komisiją taip pat skirti pakankamai dėmesio sektoriams, kuriuose sukaupta tvirta praktinė patirtis bei daug investuojama į mokslinius tyrimus ir plėtrą bei į papildomos naudos kūrimą, įskaitant naujoviškus

procesus;

16. siūlo Komisijai išsamiai išnagrinėti kiekvieno ES sektoriaus pramoninės gamybos pridėtinę vertę pasaulio mastu, kad būtų galima nustatyti, kaip įvairūs pramonės sektoriai įsivertinę įvairiose valstybėse narėse, ir veiksmingiau sukurti bendrą ES pramonės interesų gynybos strategiją;
17. mano, kad siekiant skatinti kurti vertės grandines Europos Sąjungoje, ES reikalingas pažangus privačių pramonės įmonių ir viešųjų institucijų derinys;
18. pabrėžia, kad sanglaudos politika ateityje bus viena iš pagrindinių ES politikos sričių, kurioje užtikrinant pažangią specializaciją bus puoselėjamos pramoninės naujovės, siekiant reaguoti į iššūkius, susijusius su tvaria energetika, klimato kaita ir veiksmingu materialinių ir žmogiškųjų išteklių naudojimu; todėl laikosi nuomonės, kad ES ir jos regionų reindustrializacijai itin svarbi ateities sanglaudos politikos ir Europos struktūrinių ir investicinių fondų parama įgyvendinant išties šiuolaikišką pramonės politiką, kuri turi būti įtrauki, tarsi, veiksminga energijos efektyvumo požiūriu ir labai konkurencinga; ragina siekti geresnio sanglaudos politikos ir strategijos „Horizontas 2020“ programų koordinavimo ir sąveikos siekiant kurti regioninius inovacijų inkubatorius ir užtikrinti maksimalias inovacijas regionų lygmeniu;
19. sutinka su Komisija, kad PP turi turėti veiksmingą, integruotą, veiklos stebėseną ir priežiūrą apimančią valdymo struktūrą; primena B. Lange pranešime dėl pramonės pateiktą EP rekomendaciją iš atitinkamų generalinių direktoratų sukurti nuolatinę Komisijos PP darbo grupę, kuri atsižvelgtų į suinteresuotųjų šalių nuomones ir koordinuotų bei stebėtų įgyvendinimą; pabrėžia, kad Parlamentas turėtų būti reguliariai informuojamas apie PP pokyčius ir prašo Komisijos kasmet teikti Parlamentui ataskaitas apie strategijos RISE pažangą ir apie tai, koku mastu pavyko pasiekti tikslų turimomis priemonėmis; siūlo, kad prioritetinių veiklos kryptių darbo grupės taip pat teiktų metinę ataskaitą; Taip pat ragina Komisiją ištirti ir nustatyti perteklinius pajėgumus ir restruktūrizavimo problemas, su kuriomis susiduria Europos pramonė, ir konkrečius sektorius, siekiant pateikti trumpalaikius sprendimus, taip pat ragina Komisiją stebėti bet kokį Europos gamybos perkėlimą į kitas šalis; pabrėžia, kad strategijai RISE reikalinga suinteresuotųjų pramonės atstovų iš skirtingų sektorių (įskaitant MVI), profesinių sąjungų, akademinės srities ir pilietinės visuomenės subjektų, pvz., vartotojų interesų apsaugos organizacijų ir nevyriausybinėse organizacijų, sąjunga ir partnerystė; ragina Komisiją pasinaudoti visomis Sutarties 173 straipsnio 2 dalies suteikiamomis galimybėmis siekiant veiksmingiau panaudoti savo išteklius; pabrėžia, kad svarbu gerinti būdus, kuriais Sąjunga informuoja piliečius, o ypač jaunimą, siekiant pagerinti Europos pramonės, amatų ir praktinės patirties įvaizdį;
20. mano, kad strategija RISE turi būti pritaikyta siekiant sukurti patrauklią ir konkurencingą aplinką Europoje, kurioje būtų skatinami investicijų srautai visoje ES ir jos regionuose, ypač Pietų Europoje, paskatinti ekonomikos augimą, ypač per pažangiąją specializaciją ir branduolių, įskaitant tarpvalstybinius ir regioninius branduolius, bei verslo tinklų kūrimą;
21. gerai vertina Pirmininko pavaduotojo A. Tajani darbą glaudžiau koordinuojant PP su Konkurencingumo taryba; pripažįsta, kad strategijai RISE skirta PP turėtų būti bendras pagrindas, kuriuo remtųsi ES, tačiau pabrėžia, kad ja turi būti atsižvelgiama į skirtingas

nacionalines ir regionines aplinkybes ir ji turi būti koordinuojama su valstybių narių PP; pritaria minčiai sustiprinti Konkurencingumo tarybą, kuri, derindama veiksmus su Komisija, prisidėtų prie vertikaliojo politikos priemonių koordinavimo Europos, regiono ir valstybių narių lygmeniu; be kita ko pažymi, kad pažangus reglamentavimas ir sumažinta biurokratinė našta yra esminės pramonės augimo sąlygos;

22. mano, kad skirtingi teritoriniai valdžios lygmenys turi visapusiškai dalyvauti ir imtis suderintų veiksmų vykstant pramonės atkūrimo procesui, nustatant pramonės prioritetus ir galimybes jų teritorijose bei skatinant MVĮ plėtrą; primena, kad MVĮ dėl jų dydžio ir gebėjimo pakankamai greitai reaguoti į pokyčius gali prisitaikyti prie padėties, tačiau jos ir labiausiai nukentėjo nuo krizės aukos; prašo Komisijos ir valstybių narių sukurti specialių MVĮ rėmimo ir pagalbos joms programų ir sudaryti MVBĮ sąlygas užimti pirmaujančią poziciją jų pramonės sektoriuje; palankiai vertina Regionų komiteto ir Komisijos atliktą darbą dėl pažangios specializacijos strategijų, skirtų paspartinti ES finansavimą siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų;
23. ragina valstybes nares, jeigu būtų iš dalies pakeistos Sutartys, sukurti bendrą pramonės politiką, kurios užmojai ir priemonės būtų panašios į bendros žemės ūkio politikos, t. y. tarpvalstybiniu lygmeniu surengti konsultacijas dėl bendros strategijos, didelių finansinių priemonių ir rinkų reguliavimo priemonių, kurias turi kitos pasaulinio masto didelės prekybos zonos, pavyzdžiui, piniginę priemonę ar taisykles dėl valstybės pagalbos, pritaikytos mūsų pramonės poreikiams, taip pat laikantis tarptautinės teisės nuostatų;
24. džiaugiasi, kad Komisija domisi ne vien vartotojais, bet ir gamintojais, būtent pramonininkais;
25. apgailestauja, kad Komisijos pasiūlyme nenumatyta kovos su darbo užmokesčio ir socialiniu dempingu, darbuotojų dalyvavimo ir restruktūrizavimo priemonių;

Inovacijų, veiksmingumo ir tausiujų technologijų kampanija

26. pabrėžia, kad tik inovacijų, veiksmingumo ir naujų technologijų strategija, įskaitant tvarumo technologiją, kartu su naujais ekonomikos modeliais, kūrybiškumu ir pažangiąja gamyba gali suteikti galimybių atkurti modernizuoti ES pramonės pagrindus ir iš esmės padidinti jos regioninį ir pasaulinį konkurencingumą; mano, kad inovacijos turi būti skatinamos plačiu mastu, atsižvelgiant į visas suinteresuotąsias šalis ir pradėdant nuo gamybos patalpų bei ne techninio pobūdžio naujovių, o baigiant aukštosiomis technologijomis MTEP tyrimų laboratorijose; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad svarbu aktyviai įtraukti darbuotojus į inovacijų procesą, skatinant inovacines bendroves, kurios pirmąją ekonominius, socialinius ir aplinkosaugos aspektais; pabrėžia, kad reikia sukurti palankią aplinką ir mano, kad labai svarbu užtikrinti sąlygas, kuriomis įmonės galėtų veikti ir būti konkurencingos; mano, kad būtina stiprinti Europos žinių bazę, mažinti susiskaidymą skatinant pasiekimus mokslo ir švietimo srityje, sudaryti sąlygas, kuriomis geras idėjas būtų galima paversti paklausiais produktais, ir gerinti galimybes novatoriškoms įmonėms gauti finansavimą, kurti inovacijoms palankią aplinką ir šalinti socialinius bei geografinius skirtumus skelbiant visoje Europoje apie naujovių teikiamą naudą; todėl pabrėžia, kad įgyvendinant šią kampaniją pirmiausia reikėtų atsižvelgti į

Komisijos kasmetinę ataskaitą apie inovacijas (2013 m. inovacijų sąjungos rezultatų suvestinė), iš kurios matyti, kaip inovacijomis didinamas tvarus konkurencingumas, kurioje pateikiamas lyginamasis valstybių narių mokslinių tyrimų ir inovacijų rezultatų vertinimas ir nurodomi sąlyginiai jų mokslinių tyrimų ir inovacijų sistemų pranašumai bei trūkumai;

27. mano, kad ES mokslinių tyrimų ir inovacijų fondai turėtų veikti kaip katalizatoriai ir turėtų būti naudojami kartu su įvairiomis Europos, nacionalinėmis ir regioninėmis priemonėmis ir fondais; primena apie 3 proc. (du trečdaliai kurių gaunami iš privačiojo sektoriaus) tikslą moksliniams tyrimams ir plėtrai; remia viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes (VPSP) pagal programą „Horizontas 2020“ ir ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų pakankamai skatinamos privačiojo sektoriaus investicijos;
28. palankiai vertina tai, kad 4 % pagal programą „Horizontas 2020“ skirtų lėšų bus įgyvendinamos pagal specialią MVĮ priemonę;
29. palankiai vertina Komisijos dėmesį ekologiniam projektavimui, perdirbamumui su grįžtamojo ciklo specifikacijomis, naujesiems statybų produktų ir procesų tvarumo kriterijams bei efektyviam išteklių naudojimui taikant žiedinės ekonomikos koncepciją; prašo kurti teisės aktų projektus ir atlikti efektyvaus išteklių panaudojimo tyrimus siekiant atsižvelgti į jų ekonominę perspektyvumą, našumą bei amortizaciją ilguoju laikotarpiu; ragina Komisiją toliau skatinti gyvavimo ciklo mąstymą integruotos produktų politikos (angl. IPP) priemone, kuria atsižvelgiama į visą produkto gyvavimo ciklą (grįžtamojo ciklo požiūris);
30. palankiai vertina Komisijos veiklos kryptis ir galimas VPSP; tačiau yra susirūpinęs, kad nepakankamai įtraukta didelė duomenų ir informacinių ir ryšių technologijų (IRT) plėtra; ragina Komisiją deramai įtraukti šiuos pokyčius; mano, kad plačiajuosčio ryšio paslaugos yra svarbios ES pramonės plėtrai ir galėtų prisidėti prie ES ekonomikos augimo ir užimtumo ir investicijų į plačiajuosčio ryšio infrastruktūrą skatinimo, kad būtų pasiekti didelių pajėgumų plačiajuosčio ryšio tinklai, o šviesolaidinės ryšio linijos turėtų toliau būti vienu iš ES prioritetų; prašo Komisijos visomis veiklos kryptimis remti branduolinių formavimąsi, skatinant jų sąveiką ir teigiamą šalutinį tarpusavio poveikį;
31. pabrėžia, kad IRT tenka labai svarbus vaidmuo pereinant prie tvarios ekonomikos: dematerializavimo, ekologinės stebėsenos, veiksmingo transporto ir logistikos, e. paslaugų, sveikatos priežiūros; palankiai vertina naująją Europos elektronikos komponentų ir sistemų strategiją, kuria siekiama padvigubinti ES lustų gamybos apimtį, kad ji sudarytų 20 proc. pasaulinės gamybos; primygtinai reikalauja toliau skatinti IRT diegimą tradiciniuose pramonės sektoriuose ir naujų skaitmeninių produktų bei paslaugų, kurie prisidėtų prie tvaraus vystymosi tikslų, kūrimą;
32. palankiai vertina veiklos kryptį dėl pažangiosios gamybos; mano, kad jai būtų naudingos tokios VPSP kaip SPIRE; mano, kad svarbiausia, jog iki 2016 m. pridėtinės vertės gamybos srityje pradėtų veikti žinių ir inovacijos bendrija; ragina Komisiją įtraukti EIB Europos VPSP ekspertų centro (angl. EPEC) patirtį į būsimas VPSP; ragina Komisiją taip pat kurti valstybių narių, pramonės ir mokslinių tyrimų institutų pažangiosios gamybos sąsajas; prašo Komisijos apsvarstyti, koku mastu JAV nacionalinis gamybos inovacijų tinklas galėtų būti pavyzdys;

33. palankiai vertina veiklos kryptį dėl pažangiųjų elektros energijos tinklų ir mano, kad būtų naudinga išplėsti jos taikymo sritį ir pateikti tolesnių pasiūlymų; rekomenduoja į jos darbą taip pat įtraukti Komisijos minėtos tinkamos energetikos infrastruktūros, energijos kaupimo ir rezervinio pajėgumo aspektus, pvz., didelio efektyvumo elektros energijos tinklus su jungtimis, padedančiomis vidaus rinką aprūpinti elektros energija ir galinčiomis valdyti atsinaujinančiuosius energijos išteklius, pvz., jūrų vėjo energiją ir pažangiųjų technologijų skaitmeninę infrastruktūrą;
34. ragina Komisiją parengti pasiūlymų dėl branduolių politikos ir branduolių tinklų, pagal kurią būtų siekiama susijusių įmonių, tiekėjų, paslaugų teikėjų, universitetų ir mokslinių tyrimų centrų bendradarbiavimo, ypač vertės grandinėse, kuris taip pat padeda natūraliai „iš apačios į viršų“ būdu pagal verslo ir (arba) mokslinių tyrimų poreikius susidaryti grupėms; pabrėžia, kad svarbu kurti tarpvalstybinius branduolius, ypač siekiant įtraukti struktūriniu atžvilgiu silpnus regionus į Europos pramoninės vertės grandinę, remiantis Sąjungos masto kompetencija, skatinant per menkai atstovaujamų šalių ir (arba) regionų dalyvavimą ir užtikrinant žinių ir patirties perdavimą tarp visų valstybių narių mokslinių tyrimų bendruomenių; mano, kad tai – svarbus aspektas, kuris turi būti įtrauktas į regioninę pramonės politiką; pažymi, kad Komisija taip pat turėtų atkreipti tinkamą dėmesį, kad būtų remiamos esamos grupės; ragina Komisiją, įgyvendinant būsimąjį MVI skirtą žaliąjį veiksmų planą, steigti veiksmingo išteklių naudojimo branduolius;
35. palankiai vertina strategiją dėl didelio poveikio technologijų, kurių srityje ES turi tvirtą konkurencinį pranašumą ir dėl turimos tvirtos mokslinių tyrimų bazės turi galimybę jį padidinti, tačiau mano, kad reikia daugiau pastangų, susijusių su rezultatų panaudojimu, šiam pranašumui gauti; remia siūlomus veiksmus dėl programos „Horizontas 2020“, EIB, ES struktūrinius fondus ir kitus viešuosius ir privačiuosius fondus apimančios politikos ir priemonių koordinavimo ir jų sąveikos gerinimo; palankiai vertina iniciatyvas, kuriomis stiprinami su DPT susiję specifiniai branduolių veiksmai ir glaudesnis regionų bendradarbiavimas; ragina Komisiją vengti pavienių konsorciūmų ar pavienių įmonių sukurtų uždarų erdvių; pažymi, kad mokslinių tyrimų infrastruktūros finansavimas turi būti naudingas ir skirtas naudoti įvairiems dalyviams;
36. ragina Komisiją pažangiųjų miestų pavyzdžiu stiprinti komunikacijos tinklus, organizuojant regionų, miestų bei teritorijų bendradarbiavimą siekiant bendrai valdyti paslaugas, efektyviai gaminti ir naudoti energiją ir skatinti energetikos sistemų renovaciją, pavyzdžiui, sudarant sąlygas statyti nedaug energijos suvartojančius aukštųjų technologijų pastatus;
37. pažymi vyraujančią Komisijos mokslinių tyrimų ir inovacijų programų „technologijų vystymo postūmio“ orientaciją; mano, kad yra bendras poreikis stiprinti „rinkos trauką“ turinčias priemones ir veiklą, kuriomis rinkai galima veiksmingai teikti sprendimus;
38. ragina Komisiją susieti su pasiūla suderintas politikos priemones ir su paklausa suderintas priemones kuriant inovacijų partnerystes (pvz., partnerystės dėl pažangiųjų miestų, vyresnių žmonių aktyvumo arba žaliavų) ir plėtojant „pirmaujančias rinkas“, kuriomis siekiama skatinti naujų rinkos produktų ir paslaugų, atitinkančių visuomenės poreikius, naudojimą;
39. ragina Komisiją sukurti strategiją, kuria būtų užtikrinta, kad Europa pritrauktų užsienio

talentų ir tuo pačiu metu palaikytų ryšius su ryškiausiais Europos talentais užsienyje; pabrėžia, kad svarbu užmegzti ryšį su ES migrantų bendruomenėmis, raginant jas pasinaudoti savo žiniomis ir ryšiais bei išnaudoti ES verslo galimybes;

40. mano, kad skatinant tvaraus turizmo formas, susijusias su vietos gaminių vartojimu, įmanoma paskatinti žemės ūkio ir amatų veiklos atsigavimą bei labai mažų įmonių plitimą atitinkamose teritorijose, ir jis gali tapti reikšminga ūkio dalimi, kuri paskatintų ekonomikos atsigavimą ir kartu užtikrintų tinkamą aplinkos valdymą, žmonių kultūrų ir gyvenamųjų teritorijų apsaugą bei erozijos ir nuošliaužų prevenciją;
41. mano, kad dėl savo inovacijų potencialo, užimamos vietos Europos pramonėje, svarbos tiesiogiai ir netiesiogiai kuriant darbo vietas bei gebėjimo eksportuoti gaminius už Sąjungos ribų gamtos mokslų sektorius yra strateginis Europos Sąjungos sektorius;
42. mano, kad siekdama išvystyti savo pramonės politiką, ES turi, remdamasi Europos praktine patirtimi, priimti politinius sprendimus ir sutelkti pastangas į visuomenės iššūkius atitinkančius strateginius sektorius; todėl ragina Europos Komisiją išplėtoti ES gyvybės mokslų pramonės strateginę darbotvarkę, nustatytą jos komunikate „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti. Komunikato dėl pramonės politikos atnaujinimas“;

Strategijai RISE reikalingas vidaus rinkos užbaigimas ir išorės rinkų atvėrimas

43. pabrėžia, kad bendroji Europos rinka atlieka pagrindinį vaidmenį kaip Europos pramonės vidaus rinka, ir kad turi būti kuriama vidaus rinkos strategija, kuria būtų skatinamos paklausa pagrįstos inovacijos, kad būtų skatinamas naujų technologijų naudojimas taip padedant kurti naujas rinkas, verslo modelius ir pramonės sektorius; pabrėžia, kad tai ypač susiję su MTTP rezultatų paplitimu rinkoje; pabrėžia, kad valstybėse narėse faktiškai taikomos nuspėjamos vidaus rinkos taisyklės ir standartai padeda bendrovėms suteikti stabilią perspektyvą; ragina Komisiją ir valstybes nares skubiai užbaigti prekių, energijos, telekomunikacijų, transporto, ekologiškai tvarių produktų (kaip nustatyta Komisijos pagal jos iniciatyvą) ir rizikos kapitalo bendrosios rinkos kūrimą bei užtikrinti laisvą mokslininkų, mokslo žinių ir technologijų judėjimą; pažymi, kad nebaigus kurti vidaus rinkos kyla kliūčių galimiems augimo veiksniams, ir ragina Komisiją atlikti krizės poveikio vidaus rinkai vertinimą ir spręsti sąnaudų skirtumo ES, dėl kurio Europos bendrovės gali atsidurti nepalankesnėje padėtyje nei jų konkurentės iš trečiųjų šalių, klausimą; įspėja, kad dėl vidaus rinkos susiskaidymo gali būti iškreipta valstybių narių konkurencija ES viduje; prašo, kad ES toliau tęstų glaudesnę bendradarbiavimą darbo teisės ir mokesčių lengvatų srityse; ragina Komisiją skatinti prekės ženklo „Pagaminta Europoje“ naudojimą, kad būtų sustiprinta bendroji rinka ir Europos kilmės produktai;
44. palankiai vertina Komisijos siekį parengti horizontalųjį veiksmų planą novatoriškų prekių ir paslaugų paklausai didinti; ragina Komisiją tęsti gaminių gyvavimo ciklo nuo žaliavų iki perdirbimo tyrimą siekiant nustatyti produktų efektyvumo kriterijus kuriais būtų atsižvelgiama į ekonominės naudos santykį ir inovacijų potencialą;
45. pabrėžia, kad viešaisiais pirkimais turėtų būti skatinamos inovacijos; primena, kad viešieji

pirkimai yra daugelio mūsų prekybos partnerių pramonės politikos sudedamoji dalis; mano, kad valstybės pagalbos gairėmis turėtų būti siekiama padidinti ES pramonės konkurencingumą, taip pat jose turėtų būti perimta geriausia ES prekybos partnerių patirtį ir praktiką, skatinti Europos bendradarbiavimą, jos turėtų būti atviros inovacijas skatinančioms politinėms priemonėms; mano, kad standartizacija ir ekologinis ženklavimas, taip pat bendrovių socialinė atsakomybė, taikoma ir importuotoms prekėms, atlieka svarbų vaidmenį skatinant naujų technologijų įsisavinimą; ragina Komisiją teikti pirmenybę veiklai, kuria remiamas naujų produktų, paslaugų ir technologijų standartizavimas ir sąveikumas kaip Europos vidaus konkurencijos ir tarptautinės prekybos galimybių ramstis;

46. pripažįsta, kad rinkos stebėjimas yra labai svarbus veiksnys užtikrinant produktų saugumą ir kokybę vidaus rinkoje; palankiai vertina Komisijos siūlomą produktų saugumo ir rinkų priežiūros teisės aktų rinkinį, pabrėždamas kilmės vietos nuorodos svarbą ne tik vartotojams, bet ir siekiant skaidresnės vidaus bei išorės prekybos politikos; ragina Komisiją pasinaudoti interneto galiomis ir veiksmingumu stebint rinką, kad žmonės galėtų dalyvauti teikdami kvalifikuotus atsiliepimus apie produktus; šiuo atžvilgiu pabrėžia tinkamai veikiančios vartotojų apsaugos Europos Sąjungoje svarbą;
47. pabrėžia, kad bendrosios skaitmeninės rinkos sudarymas – tai svarbi ES pramonės politikos dalis; pakartoja vidaus rinkos skaitmeninimo ir elektroninės prekybos plėtros vidaus rinkoje svarbą MVĮ; mano, kad skaitmeninio turinio ir naujųjų informacijos bei ryšių technologijų rinka turi dar iki galo nepanaudotą pramonės vystymosi potencialą, ir kad Europa turi užtektinai praktinės patirties jam realizuoti; pabrėžia, kad būtina reikia ES informacijos ir ryšių technologijų (IRT) standartizacijos politiką pritaikyti prie rinkos ir politikos pokyčių, tai padės pasiekti Europos politikos tikslų, kurių siekiant reikalingos tokios sąveikos, kaip pvz., e. verslas, e. prekyba, e. gabenimas, intelektinės transporto sistemos (ITS) ir t. t.;
48. pabrėžia, kad bendrosios skaitmeninės rinkos sudarymas turėtų būti svarbi ES pramonės politikos dalis; pabrėžia, kad interneto ir ne interneto rinkoms turi būti taikoma tinkama reglamentavimo sistema, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija ir apsaugoti vartotojai;
49. pritaria tam, kad Komisija pripažino apibrėžtį, pagal kurią aukščiausio lygio kultūros ir kūrybos pramonė pripažįstama ekonomikos sektoriumi, kuris horizontaliai apima įvairių produktų ir paslaugų rinkų aukščiausio lygio segmentus bei atspindi tokius ypatumus kaip prekės arba paslaugos kultūrinė ir kūrybinė vertė, gaminio prestižas, intelektinė nuosavybė, gamybos kokybė, dizainas ir inovacijos, rinkodara ir informacijos pateikimas vartotojams; ragina Komisiją pripažinti ypatingą šių Europos pramonės šakų, kuriose nemažai darbo vietų ir kurios atitinka keturis kriterijus – kūrybiškumo, kompetencijos, praktinės patirties ir profesinio mokymosi visą karjeros laiką – aukštos kokybės profesinių įgūdžių specifiką;
50. teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą remti aukščiausios klasės produktus gaminančio sektoriaus, kuris sudaro 3 proc. ES BVP ir kuriame yra daugiau kaip 1,5 mln. tiesioginių bei netiesioginių darbo vietų, konkurencingumą, ir prašo diegti priemones, kurios padėtų įveikti kompetencijos stokos riziką šiame sektoriuje, siekiant išsaugoti ypatingus

europietiškus gamybos metodus ir praktinę patirtį;

51. pažymi, kad Europos juodoji metalurgija dirba 50 proc. pajėgumu, ir kad Europos plieno gamybos mastas nuo 2008 m. sumažėjo 25 proc.;
52. pažymi, kad Europos automobilių gamybos sektoriuje 2007 m. buvo pagaminta 16 mln. automobilių, o 2013 m. nepavyko pagaminti net 12 mln.;
53. mano, kad, atsižvelgiant į dabartinę finansų, ekonomikos ir socialinę krizę, itin svarbios viešos ir privačios investicijos, kaip dalis bendros tvaraus augimo strategijos; atsižvelgdamas į tai remia bendrąją valstybės pagalbos tvarkos reformą vadovaujantis labiau socialiai ir ekonomiškai pagrįstu požiūriu ir užtikrinant didesnę konkurencijos taisyklių lankstumą, kaip nustatyta SESV 101 ir 102 straipsniuose; pakartoja, kad svarbu labiau atsižvelgti į viešųjų išlaidų panaudojimo kokybę ir veiksmingumą.
54. pabrėžia, kad pramonės politikoje turėtų būti visapusiškai naudojamos konkurencijos politikos priemonės, kad būtų sukurtos vienodos sąlygos ir skatinamos konkurencingos rinkos;
55. siūlo Komisijai įvertinti, ant kiek pasauliniu mastu veikiančios grupės atsisakymas užleisti gamybos vietą, kurią ji nusprendė uždaryti, kitai grupei, kuri galėtų perimti jos veiklą, arba valdžios institucijai laikinam naudojimui, yra suderinamas su ES konkurencijos teise;
56. pažymi Komisijos pramonės gaminių vidaus rinkos reformos tyrimą; ragina Komisiją užtikrinti, kad standartai būtų suderinami su rinka;
57. pripažįsta Komisijos pažangiojo reglamentavimo pastangas, kurios apima poveikio vertinimus, poveikio konkurencingumui tyrimus, esamos politikos vertinimus („tinkamumo patikra“) ir poveikio MVĮ tyrimus, ypač kalbant apie labai mažas įmones ir MVĮ, kad būtų sumažinta našta pramonei, bet nesumažintas teisės aktų veiksmingumas, ir būtinybę stabilizuoti reglamentavimą siekiant paskatinti investavimą; mano, kad biurokratinė našta ir prieštaringos politikos priemonės dažnai trukdo pramonės įmonių konkurencingumo gerinimui ir laikosi nuomonės, kad siekis sumažinti tokią naštą turėtų užimti svarbią vietą politinėje darbotvarkėje, laukia Komisijos pasiūlymų šia tema su konkrečiais tikslais; remia reikalavimų suderinamumą, skersinį požiūrį į reglamentavimą, prioritetų nustatymą ir geresnį konkurencingumo patikrinimą, kuris turėtų būti neatsiejama ir privaloma poveikio vertinimo gairių dalis; ragina valstybes nares MVĮ ir konkurencingumo didinimą tikrinti taip pat ir nacionaliniu lygmeniu; palankiai vertina Komisijos pastangas įvertinti bendrą teisės aktų poveikį plieno sektoriuje ir ragina Komisiją toliau plėtoti šią metodiką ir taip pat nustatyti kitus sektorius, kuriems toks požiūris galėtų būti naudingas;
58. ragina toliau plėtoti pranešimo tvarkos, išdėstytos direktyvoje 98/34/EB, galimybes ir siūlo valstybėms narėms įtraukti vadinamąjį konkurencingumo patikrinimo testą (angl. competitiveness proofing) į poveikio vertinimus, atliekamus rengimo etapais vykstant nacionaliniams teisėkūros procesams, atsižvelgiant į platesnį bendrosios rinkos patikrinimo, kurį buvo raginama atlikti 2013 m. vasario 7 d. Parlamento rezoliucijoje su rekomendacijomis Komisijai dėl bendrosios rinkos valdymo, kontekstą;

59. ragina skubiai įgyvendinti Smulkiojo verslo aktą, kuriuo būtų remiamos Europos MVĮ; pažymi, kad svarbu, kad Europos įmonių tinklas remtų tarpvalstybinę ES MVĮ prekybą; pabrėžia, kad svarbu remti smulkųjų verslą ir padėti jam perraugti į vidutinio dydžio įmones, o MVĮ padėti tapti stambesniais veikėjais ir sudaryti joms sąlygas būti konkurencingoms pasauliniu mastu; atkreipia dėmesį į tai, kad būtų taip pat galima gauti ekonominės naudos užmezgus ryšius tarp įmonių kai kuriuose sektoriuose, pvz., gynybos pramonėje, kad būtų pasiekta masto ekonomija ir būtų dalijamasi bendrais pramoniniais projektais;
60. mano, kad geresnės, mažiau išlaidų reikalaujančios ir spartesnės MVĮ galimybės laikytis antidempingo procedūrų yra veiksmingesnės MVĮ apsaugos nuo prekybos partnerių nesąžiningų veiksmų pagrindas; ragina ES į tai atsižvelgti įgyvendinant prekybos apsaugos priemonių reformą;
61. ragina ES geriau panaudoti savo pramoninę gamybą suteikiant vartotojams tikslesnę informaciją, įpareigojant privalomai nurodyti ES produktų ir iš trečiųjų šalių importuotų produktų kilmę ir įpareigojant laikytis Europos maisto produktų geografinių nuorodų sistemos trečiojoje šalyse;
62. primena, kad technologinė plėtra yra lengvai paveikiama ir pažeidžiama sritis; mano, kad intelektinės nuosavybės teisės (INT) yra esminė žinių ekonomikos ir tinkamos pramonės politikos sudedamoji dalis, kuri gali skatinti inovacijas, mokslinius tyrimus ir stiprinti Europos pramonę; dėl to dėkoja, kad įsteigtas bendras ES patentas, ir ragina valstybes nares nedelsiant jį įgyvendinti; mano, kad į jo įsteigimą atvedęs procesas turėtų būti integruotas į gerą patirtį pramonės ir vidaus rinkos integracijos stiprinimo srityje; yra susirūpinęs tuo, kad dabartinė INT tvarka dažnai nevykdo savo funkcijos skatinti inovacijų diegimą; mano, kad didesnis skaidrumas, novatoriškas valdymas ir licencijavimo praktika gali paspartinti sprendimus rinkoje; palankiai vertina šioje srityje Komisijos pradėtą darbą; prašo Komisijos ir valstybių narių stiprinti intelektinės nuosavybės teisių apsaugą, ypač siekiant kovoti su klastojimu ir pramoniniu šnipinėjimu; pabrėžia, kad reikalingos naujos valdymo struktūros ir INT apsaugos forumai tarptautiniu lygmeniu; ragina Europos Komisiją sukurti ES lygmens verslo paslapčių apsaugos strategiją;
63. pabrėžia INT įgyvendinimo fizinėje ir skaitmeninėje aplinkose svarbą Europos pramonės augimui ir darbo vietų kūrimui; šiuo atžvilgiu palankiai vertina vykdomą Europos prekės ženklų sistemos reformą, kuria gali būti padidinta prekės ženklų apsauga internete, ne internete ir visoje vidaus rinkoje;
64. remia vykdomą prekių ženklų sistemos reformą, kuri sustiprins ženklų apsaugą internete naudojantis prijungtine ir atjungtine prieiga bei visoje vidaus rinkoje ir tarptautinėje prekyboje;
65. palankiai vertina tai, kad pripažinta patentų tankumynų (angl. thickets) ir patentų spąstų (angl. ambushes) problema; pritaria reglamentavimo sistemos keitimui, kad būtų skatinami konkurencingumą didinantys abipusių licencijų ir patentų susivienijimų susitarimai;
66. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl teisės akto, pagal kurį Europos įmonės ES galės

gaminti generinius ir biologiškai panašius vaistus papildomos apsaugos liudijimo (angl. SPC) taikymo laikotarpiu, kai baigiasi patento teikiama apsauga, kad būtų pasirengta greitam išleidimui po papildomos apsaugos liudijimo galiojimo pabaigos arba eksportui į šalis, kuriose netaikomas patentas arba papildomas apsaugos liudijimas; mano, kad tokia nuostata galėtų padėti išvengti gamybos perkėlimo ir paskatinti darbo vietų kūrimą ES, taip pat sukurti vienodas sąlygas Europos įmonėms ir jų konkurentams trečiojoje šalyse;

67. pabrėžia, kad išorės santykiai apima daug platesnę sritį nei Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) pasirašyti susitarimai ir kad plėtodamos pramonės politikos išorės aspektą ES ir valstybės narės turėtų susitarti dėl bendrų pozicijų, siekdamos užtikrinti pasaulio mastu vienodas sąlygas;
68. atkreipia dėmesį į tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai savo 2013 m. vasario 7 d. bendrame komunikate „Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategija. Saugi ir patikima kibernetinė erdvė“¹ įsipareigojo vystyti kibernetinės gynybos politiką ir priemones bei puoselėti pramonės ir technologijų išteklius kibernetinio saugumo srityje; mano, kad siekiant apsaugoti įmones, ypač MVĮ, nuo kibernetinio nusikalstamumo, ši politika turi būti įgyvendinama sparčiai ir plačiai;
69. pabrėžia, kad būtina didinti Europos įmonių konkurencingumą pasaulinėje rinkoje; pažymi ES prekybos strategijos svarbą; atsižvelgdamas į padidėjusią ES prekybos partnerių konkurenciją, ragina Komisiją pertvarkyti jos prekybos politiką, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos prekybos ir konkurencijos politika tarnautų Europos pramonės politikos tikslams ir kad ji nekeltų pavojaus Europos įmonių inovaciniam ir konkurenciniam potencialui; prašo Komisijos, taip pat Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos, parengti MVĮ tarnybų steigimo ES misijose strategiją; pažymi, kad šios MVĮ tarnybos turėtų atsižvelgti į prekybos rūmų darbą ir turėtų įtraukti iš Europos verslo centrų gautas žinias; prašo Komisijos ir valstybių narių stiprinti savo bendradarbiavimą siekiant padėti Europos įmonėms išorės rinkose; ragina jas teikti pirmenybę MVĮ paramos priemonei ir centralizuotai teikti informaciją MVĮ steigiant vieno langelio principu veikiančius informacinius centrus visoje ES; ragina Komisiją taip pat įtraukti patobulintą konkurencingumo patikrinimo testą vertinant prekybos susitarimų poveikį ir bendrą jų poveikį;
70. pažymi, kad dėl ES pramonę slegiančių aplinkos mokesčių pramonininkai vis dažniau bando investuoti ne Europos Sąjungoje;
71. pabrėžia aplinkos apsaugos ir socialinių standartų svarbą dvišaliuose prekybos susitarimuose ir daugiašaliuose prekybos santykiuose, kad būtų sukurta sąžininga ir teisinga prekyba ir vienodos sąlygos pasauliniu lygmeniu; ragina Komisiją pasirašant naujus prekybos susitarimus arba persvarstant dabartinius prekybos susitarimus užtikrinti, kad ES ir ne ES įsisteigusiems veiklos vykdytojams būtų taikomos vienodos veiklos sąlygos; pabrėžia, kad ES turėtų imtis realių veiksmų siekiant spręsti konkrečių iškraipymų, dėl kurių daroma žala ES pramonės interesams, klausimą ir kad palaipsniui turėtų būti laikomasi abipusių prekybos santykių principo, ypač kalbant apie prieigą prie viešųjų pirkimų rinkų, ir patobulinti reagavimą į pokyčius, nes tai galėtų padėti atveriant rinkas;

¹ JOIN(2013) 1 final - 2013 2 7.

72. primena Komisijai, kad žemas atlyginimų lygis ir netinkama aplinkos apsauga vis dar yra labai svarbūs tarptautinės konkurencijos veiksniai ir kad svarbu toliau didinti šiuos standartus, kad ES galėtų tikrai vykdyti reindustrializaciją; todėl ragina Komisiją derėtis dėl privalomų įsipareigojimų darbuotojų teisių ir aplinkos apsaugos srityse sudarant laisvosios prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis;
73. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą dėl ES prekybos apsaugos priemonių, kurios yra esminiai pramonės politikos elementai, modernizavimo; tikisi, kad vykdant modernizavimą gali būti pagerintas priemonių veiksmingumas; šiuo tikslu prašo Komisijos nei *de jure* nei *de facto* nesilpninti šių priemonių poveikio, bet, priešingai, jas stiprinti siekiant veiksmingiau ir kuo sparčiau užtikrinti visų dydžių Europos įmonių apsaugą nuo neteisėtos arba nesąžiningos komercinės praktikos;
74. primena, kad kiekvieną kartą, kai to reikalauja aplinkybės, reikia naudoti prekybos apsaugos priemones prieš šalis, kurios nesilaiko tarptautinių prekybos taisyklių arba laisvosios prekybos susitarimų su Sąjunga; prašo suteikti MVI lengvesnę, greitesnę ir pigesnę prieigą prie antidempingo procedūrų, kad jos galėtų geriau apsisaugoti nuo nesąžiningos praktikos;
75. pabrėžia mokslinių tyrimų ir inovacijų svarbą Europos įmonių konkurencingumui pasaulio rinkose ir tai, kad Europos įmonėms būtina geriau prognozuoti trečiųjų šalių rinkų poreikius siekiant patenkinti tarptautinę paklausą;
76. mano, kad siekdama atgaivinti savo pramonės politiką, ES turi būtinai apsirūpinti priemonėmis, kurios padėtų:
- vykdyti aktyvesnę antidempingo politiką ir imtis reikiamų veiksmų reaguojant, be kita ko, į nesąžiningas eksporto subsidijas, teikiamas kai kuriose trečiojoje šalyse;
 - įgyvendinti realią valiutų kurso politiką, kuri gintų ES komercinius interesus;
 - užtikrinti, kad būtų paisoma sąžiningos prekybos principo, pagrįsto abipusiu socialinių, aplinkos ir kultūrinių normų bei su pagarba žmogaus teisėms susijusių standartų laikymusi tarptautinės prekybos srityje;
77. atsižvelgdamas į prekybos susitarimus, ragina Komisiją smarkiai pagerinti savo prekybos susitarimų vertinimus, visų pirma atliekamus poveikio tyrimus, atsižvelgiant į pramonės sektoriaus konkurencingumo sąvoką ir atliekant *ex-post* vertinimus bei visų sudarytų arba nagrinėjamų susitarimų bendro poveikio analizę; pabrėžia Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės susitarimo svarbą siekiant Europos reindustrializacijos, augimo ir užimtumo tikslų, šis susitarimas turi potencialą supaprastinti Europos pramoninių prekių eksportą ir padidinti jo apimtį, padidinti pramonės konkurencingumą tobulinant tarptautinius gamybos standartus ir sumažinti žaliavų ir perdirbtų medžiagų importo kainas gamybos įmonėms; mano, kad į Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės susitarimą, kaip ir į kitus prekybos susitarimus reikėtų įtraukti skyrių apie tuos energetikos klausimus, kurie galėtų daryti poveikį vidaus rinkai; ragina Komisiją aktyviai siekti šių tikslų panaikinant muitus, sudarant geresnes sąlygas patekti į paslaugų ir investicijų rinkas, stiprinant bendradarbiavimą reguliavimo klausimais, užtikrinant geresnes viešųjų pirkimų taisykles, saugant intelektinę nuosavybę, įgyvendinant konkurencijos politiką ir

energijos bei žaliavų atžvilgiu; pabrėžia, kad reikia supaprastinti reglamentus, taip pat sumažinti reguliavimo ir administracinę naštą, kaip to siekiama transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystėje, kurią reikia įgyvendinti skiriant didelį dėmesį ir apsaugant aukštus socialinius ir aplinkos apsaugos standartus ir darbuotojų teises; pabrėžia, kad galimas Transatlantinės prekybos ir investicijų partnerystės sudarymas sukurs plačios ekonominės erdvės, kuri savo ruožtu sutvirtintų ES ryšius ir taptų TUI didinimo priemone ES, perspektyvą;

78. ragina Komisiją išnagrinėti JAV praktiką, pagal kurią profesinėms sąjungoms leidžiama teikti prekybos skundus, kadangi prekybos iškreipimai gali daryti neigiamą poveikį pramonei, o taip pat darbuotojams, ir pasiūlyti panašias priemones ES;
79. pabrėžia, kad turi būti stiprinama Europos pramonės vertės grandinė ateityje sudarant prekybos sutartis, investicijų susitarimus ir susitarimus dėl intelektinės nuosavybės ir šiuo požiūriu jau suteikiant įgaliojimus turi būti integruojama atitinkama strateginė kryptis;
80. ragina Komisiją sukurti Europos eksporto standartizavimo diplomatiją apimančią strategiją efektyviai išteklius naudojančioms ir efektyviai energiją vartojančioms technologijoms ir atitinkamoms paslaugoms, kad būtų užtikrinta, kad Europos standartai būtų skatinami pasauliniu lygmeniu;
81. nurodo, kad standartai ir techninis reglamentavimas atlieka esminį vaidmenį siekiant užtikrinti ES pirmavimą novatoriškuose sektoriuose, įskaitant ekologiškas technologijas; todėl ragina Komisiją suteikti daugiau pajėgumų ES sukurti standartus ir tarptautines technines normas inovaciniuose sektoriuose; taip pat ragina Komisiją gerinti bendradarbiavimą su svarbiausiomis trečiosiomis šalimis, būtent su besivystančiomis šalimis, siekiant sukurti bendrus standartus ir technines normas;

Pramonės atkūrimo finansavimas

82. pripažįsta, kad bankai yra apriboję skolinimą, ir pripažįsta neigiamą tokių apribojimų poveikį, ypač MVĮ; apgailestauja, kad tokiu būdu stabdomos ir ES taikomos priemonės, ir mano, kad Komisija turėtų paprašyti už šių priemonių administravimą atsakingų finansų tarpininkų pateikti metines ataskaitas; palankiai vertina Komisijos žaliąją knygą dėl ilgalaikio finansavimo; pabrėžia, kad reikia stiprinti ES bankų sektoriaus tvirtumą ir pasitikėjimą juo pasitelkiant susitarimą „Bazelis III“, bankų sąjungą ir ESM; pabrėžia, kad svarbu, kad mūsų tarptautiniai partneriai taip pat įgyvendintų susitarimo „Bazelis III“ taisykles; primena, kad investicijos į pramonę yra ilgalaikės; prašo Komisijos ir valstybių narių tobulinti teisinę ir finansinę sistemą, siekiant padaryti ją aiškesnę ir geriau prognozuojamą ir tokiu būdu paskatinti investuoti į pramonę;
83. mano, kad reikia iširti naujas alternatyvas ir kūrybinio finansavimo galimybes, ypač atsižvelgiant į privatųjį ir nuosavo kapitalo finansavimą; pažymi, kad finansinio raštingumo skatinimas taip pat atlieka svarbų vaidmenį šiuo atžvilgiu, ir kad finansinis raštingumas turėtų būti įtrauktas į mokyklos mokymo programą;
84. pabrėžia neseniai pradėjusioms veikti įmonėms bei MVĮ skirtų finansavimo priemonių, suteikiančių verslininkams lėšų pateikti naujoviškas idėjas į rinką, svarbą;

85. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą su EIB sukurti bendras finansines priemones ir atkreipia dėmesį į tai, kad 2013 m. birželio mėn. šią iniciatyvą patvirtino Europos Vadovų Taryba; palankiai vertina tai, kad Komisija ir EIB ketina iki 2013 m. spalio mėn. vyksiančio Europos Vadovų Tarybos susitikimo jai pateikti bendrą iniciatyvos taikymo ataskaitą su nurodytais kiekybiniais tikslais, priemonėmis ir tvarkaraščiu;
86. ragina Tarybą pasikonsultavus su Komisija ir EIB nedelsiant nurodyti tokių priemonių rengimo kriterijus, kad būtų pasiektas didelis svorto poveikis; pabrėžia, kad šias priemones reikėtų pradėti taikyti iki 2013 m. pabaigos;
87. palankiai vertina EIB kapitalo didinimą ir jo neseniai paskelbtas skolinimo gaires, susijusias su nauja išleidimo norma – 550 g anglies dioksido (CO₂) kilovatvalandei; mano, kad EIB galėtų padėti mažinti problemas, susijusias su ES finansų rinkų susiskaidymu; ragina EIB toliau investuoti į naujų kredito modelių, pritaikytų prie pramonės poreikių, plėtojimą; ragina EIB įgyvendinti savo planą 2013–2015 m. laikotarpiu daugiau kaip 50 proc. padidinti paskolų teikimą ES;
88. pažymi, kad dėl subsidiarumo mokesčių politika, taip pat paskolų ir pašalpų sistemos visoje Europoje labai skiriasi;
89. ragina Komisiją ištirti, kaip turėtų užtikrintų vertybinių popierių rinką, taip pat alternatyvius bankų tarpininkavimo būdus, kai taikoma tinkama rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, būtų galima panaudoti MVĮ finansavimui palengvinti; pažymi galimą verslo vystymo ir infrastruktūros bankų vaidmenį investuojant į bankų leidžiamas struktūrinės padengtas obligacijas, suderinant tokias investicijas su didesniais MVĮ skolinimo tikslais; palankiai vertina privačiojo ir privačiojo sektoriaus skolinimo partnerystes, kuriose draudimo įmonė ir bankas derina trumpalaikes ir ilgalaikes paskolas;
90. mano, kad svarbu skatinti naujus novatoriškus MVĮ, turinčių dideles plėtros galimybes, finansavimo modelius; atkreipia dėmesį į klestinčias visuomenės finansavimo iniciatyvas ir elektronines paskolų platformas Europoje ir į finansinę ir nefinansinę tokio finansavimo naudą MVĮ ir verslininkams, pvz., naujai įsteigtų įmonių finansavimą, produktų patvirtinimą, klientų atsiliepinimus ir stabilią ir įsipareigotą akcijų valdymo struktūrą; ragina Komisiją paskelbti komunikatą dėl visuomenės finansavimo; ragina Komisiją sukurti tvirtą visuomenės finansavimo reglamentavimo sistemą iki 1 mln. EUR projektui, kurioje taip pat būtų sprendžiami investuotojų apsaugos klausimai; ragina Komisiją apsvarstyti tam tikro riboto finansavimo prienamumą visuomenės finansavimo tarnyboms, kaip tai jau buvo padaryta kai kuriose valstybėse narėse;
91. ragina Komisiją remti MVĮ skirtą vietos obligacijų rinkų sukūrimą, kad būtų teikiamas tinkamas ilgalaikis finansavimas, ypač regionuose, kuriuose galimybės gauti kreditą yra suvaržytos; mano, kad vietos obligacijų rinkos, pvz., Štutgarto birža galėtų tapti potencialiu pavyzdžiu;
92. ragina Komisiją remti MVĮ skirtų nacionalinių investicijų bankų kūrimą ir leisti esamiems bankams plėsti savo operacijas kitose valstybėse narėse ir dalyvauti finansuojant projektus už jų valstybės teritorijos ribų, nustatant kryptis, kurios padėtų įveikti plačiai paplitusią kreditų krizę;

93. mano, kad vėluojantys mokėjimai yra pramonės įmonių, ypač MVĮ, nestabilumo bei konkurencingumo praradimo priežastis; giria tas valstybes nares, kurios visapusiškai įgyvendino pavėluotų mokėjimų direktyvą, ir ragina visapusiškai ją įgyvendinti visoje ES; mano, kad ES finansinė pagalba ir priemonės nepakankamai žinomos ekonomikos subjektams ir konkrečiai MVĮ; reikalauja visoje Sąjungoje steigti vieno langelio principu veikiančius informacinius centrus siekiant centralizuotai teikti MVĮ skirtą informaciją apie ES finansavimo galimybes; pabrėžia, kad svarbu kurti ne pelno siekiančių verslininkų tarpininkų asociacijų tinklus siekiant steigti MVĮ bei teikti joms pagalbą, ekspertų konsultacijas ir paskolas MVĮ, kad būtų ugdomas verslumas;
94. mano, kad nesąžininga mokesčių konkurencija tarp valstybių narių netinkama kuriant tvirtą Europos IN sistemą;
95. pritaria tam, kad būtų labiau koordinuojamas įmonių apmokestinimas ES, t. y. nustatyta vienoda mokesčio bazė.
96. prašo Komisijos atlikti visuotinę Europos Sąjungos teritorijoje vykdomos pramonės veiklos konkurencingumo parametų, išskyrus kainas (pristatymo terminų, patentų, gaminių kokybės, klientų aptarnavimo, transporto, energetikos bei skaitmeninio turinio tinklų ir pan.), tyrimą, reguliariai lyginant jas su kitų pasaulio regionų parametrais; prašo, kad Komisija nuolat analizuotų ES makroekonominę konkurencingumą, būtent susijusį su transporto, energetikos ir IT infrastruktūros tinklais, atliktų ilgalaikio naujos arba atnaujintos infrastruktūros, reikalingos, kad ES liktų konkurencinga, finansavimo tyrimus;
97. pabrėžia rizikos kapitalo ir neformalių investuotojų (vad. verslo angelų) tinklų svarbą, pirmiausia moterims; ragina skubiai įgyvendinti verslininkų interneto portalą; palankiai vertina ES paramą neformalių investuotojų ir inkubatorių tinklams kurti; ypač pritaria programų „Horizontas 2020“ ir COSME nuosavo kapitalo priemonei, skirtai rizikos kapitalo teikimo kiekiui ir kokybei didinti; mano, kad Europos investicijų fondas turi atlikti svarbų vaidmenį kuriant rizikos kapitalo rinkas, ypač diegiant naujas technologijas; mano, kad reikėtų pašalinti akcinio ir skolinto kapitalo atskyrimą mokesčių tikslais;
98. ragina Komisiją atlikti pirmaujančių įmonių (angl. leading competence units) daugiklio efektų tyrimą makroekonomikos gamybos, vertės kūrimo ir užimtumo tinklų atžvilgiu; mano, kad pirmaujančios įmonės nebūtinai pasižymi dydžiu, bet atitinka įvairius kriterijus, pvz., jos yra tarptautinės, joms priklauso tam tikra minimali vidaus ir pasaulio rinkos dalis, jos aktyviai dalyvauja MTTP ir bendradarbiauja su dideliu įmonių tinklu; mano, kad tokiu tyrimu pirmiausia būtų galima atkreipti dėmesį į pramonės įmonių ir MVĮ sąsają ir kartu panaikinti kai kuriuos stereotipus perdirbamosios pramonės atžvilgiu;

Pramonės atkūrimui reikalingi įgūdžiai ir darbo jėga

99. mano, kad nuo krizės pradžios buvo „restruktūrizuota“ apie 5.500 ES pramonės įmonių ir panaikinta apie 2,7 mln. darbo vietų;
100. pabrėžia, kad strategija RISE – tai stabilaus užimtumo turint gerus darbus ir gaunant

deramą darbo užmokestį galimybė; pabrėžia būtiną partnerystę su suinteresuotaisiais subjektais, ypač socialiniais partneriais, rūmais ir jaunimo organizacijomis, jaunimo integravimo į darbo jėgą srityje; ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti socialinį dialogą tiek pramonės šakose, tiek įmonėse; mano, kad socialinių partnerių dalyvavimas bet kokioje teisėkūros procedūroje anksčiausiame galimame etape būtų labai naudingas; taip pat ragina Komisiją, atsižvelgiant į nacionalinių sistemų įvairovę, remti socialinių partnerių vaidmenį savo lygmeniu; ragina socialinius partnerius, kur tik įmanoma, dalyvauti dialoge ES lygmeniu;

101. pažymi, kad strategijai RISE reikės užtikrinti daugiau ir geresnių galimybių gauti mokymąsi, mokymąsi visą gyvenimą, ateičiai pritaikytą profesinį mokymą ir universitetinį išsilavinimą, reikės didelio dėmesio mokslų, technologijų, inžinerijos ir matematikos (MTIM) sritims, ypač šių dalykų besimokančioms moterims, ir paramos verslumui; pritaria šių temų įtraukimui į mokyklų programas; remia praktinio mokymo ir pameistrystės schemų bei atitinkamo socialinės apsaugos tinklo plėtrą kartu su antros galimybės mokytis politika; todėl mano, kad svarbų vaidmenį turėtų atlikti ES programos ir priemonės, pvz., programa „Horizontas 2020“ ir Europos inovacijos ir technologijos institutas (EIT);

102. mano, kad remti kvalifikuotą darbo jėgą labai naudinga Europai ir kad tokia parama – didelė varomoji jėga siekiant daugiau investuoti į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą; ragina ypatingą dėmesį skirti švietimo rėmimui, siekiant įsteigti mokslinių tyrimų centrus, kurie būtų viso pasaulio akademiniai lyderiai;

103. mano, kad naujovės darbo vietoje, kompetencijų plėtojimas, kūrybingai ir savarankiškai dirbantys darbuotojai bei komandinis darbas yra svarbūs privalumai įmonių veiklos efektyvumui tiek socialiniu, tiek ir ekonominiu požiūriu; pabrėžia, kad reikia plėsti darbo vietų demokratizaciją, įskaitant aktyvų personalo atstovų ir profsąjungų dalyvavimą; ragina valstybes nares arba atsakingas regionines įstaigas sukurti tęstinio mokymo sistemą, tai galėtų būti darbuotojų asmeninė teisė į mokymus ar kitokios galimybės, užtikrinančios, kad darbuotojai savo įgūdžiais aplenktų jų sektoriuje atsirandančią paklausą, prisitaikytų prie naujos rinkos arba praradę darbą galėtų būti perkelti į kitą pramonės sektorių; pažymi, kad darbdaviams ir darbuotojams tenka bendra atsakomybė dėl visą gyvenimą trunkančio mokymosi; pabrėžia, kad informavimas ir konsultavimas darbo vietoje yra pagrindinė teisė, įtvirtinta Europos Sąjungos sutartyje;

104. ragina Komisiją glaudžiai bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad parengtų vidutinio ir ilgo laikotarpio prognozes dėl darbo rinkai reikalingų įgūdžių, būtent steigiant Europos pramonės įgūdžių tarybas;

105. ragina valstybes nares spręsti nepakankamo skaitmeninio raštingumo problemą visuose švietimo lygmenyse ir per visą gyvenimą trunkantį mokymąsi, nes IRT plėtra ilgainiui gali turėti didelės įtakos augančioms pramonės šakoms, susijusioms su tokiomis sritimis kaip energijos vartojimo efektyvumas, aplinkosaugos planavimas, saugos tikslai ir kitokios ryšių galimybės (pvz., veiksmingos ir pažangios transporto sistemos, žmonių sąveika, žmonių-įrenginių sąveika ir įrenginių sąveika grindžiamos ryšių sistemos);

106. pabrėžia, kad tvirtos inžinerijos ir informacinių technologijų žinios sustiprina užimtumo atsparumą; ragina valstybes nares, padedant Komisijai, apsvarstyti galimybę nustatyti

nacionalinius tikslus siekiant padidinti MTIM studijuojančių studentų skaičių; mano, kad kurti nacionalines, regionines ir europines MTIM platformas siekiant keistis geriausia patirtimi tarp regionų, universitetų ir pramonės būtų naudinga nustatant MTIM tikslus; be to, mano, kad tuo atveju, jei būtų sukurtos Europos platformos, jos galėtų būti svarbios užtikrinant nacionalinių platformų veiklos koordinavimą ir bendradarbiavimą Europos lygmeniu; pabrėžia, kad šiomis aplinkybėmis pagrindiniai IRT įgūdžiai turėtų būti skatinami ir mokyklose bei profesinio mokymo programomis;

107. ragina Komisiją ir valstybės nares apsvarstyti JAV įsteigtą „nuo koledžo iki karjeros“ fondų modelį, skirtą pramonės įmonių ir universitetų partnerystei užmegzti, kad jaunimas būtų ruošiamas augančių pramonės šakų darbo vietoms; pažymi Jungtinėje Karalystėje svarstomus planus su pramonės partneriais kurti „universitetines technikos mokslų kolegijas“;

108. pabrėžia, kad svarbu gerinti savanorišką jaunimo judumą, remiant programą „Erasmus visiems“ ir šalinant esamas kliūtis tarpvalstybinei gamybinei praktikai, stažuotėms ir profesinei praktikai, taip pat gerinant pensijų, darbo jėgos ir socialinės apsaugos teisių perkeliamumą visoje ES; pabrėžia, kad visų pirma programą „Erasmus jauniems verslininkams“ reikėtų labiau išplėsti;

109. siūlo sutelkti visas turimas finansines ir teisėkūros priemones siekiant gerinti ekonomikos perkėlimą ir ragina įsteigti informacijos centrus, kurie verslininkams suteiktų informacijos apie jų veiklos išlaikymo Europoje ar perkėlimo Europos viduje teikiamus privalumus, nes naudojantis trumpesnėmis tiekimo grandinėmis produktai tiekiami vietos lygmeniu, gali būti kuriamos vietos gamybos tradicijos ir didėja gamybos sektoriaus veiksmingumas ir kartu plėtojamos vietos užimtumo galimybės; siūlo kuo veiksmingiau naudotis EURES, kad būtų galima panaudoti darbo ieškančio Europos jaunimo įgūdžius; ragina valstybes nares geriau įgyvendinti vadinamosios Paslaugų direktyvos nuostatas ir panaikinti socialinio dempingo atvejus;

110. pabrėžia, kad švietimas yra pagrindinis reikalavimas ir jis turi būti prieinamas visiems – nuo mažiausią kvalifikaciją iki aukštąjį išsilavinimą turinčių asmenų;

111. pabrėžia, kad būtina mažinti mokyklos nebaigusių asmenų skaičių ir kad mokyklos nebaigusiems asmenims reikia sudaryti galimybes gauti mokomuosius paskyrimus į darbą, kaip daroma pagal Austrijos programą „Mokymo garantija“;

112. palankiai vertina su jaunimo garantijų sistema susijusius plataus užmojo planus ir valstybių narių pasirengimą kovai su jaunimo nedarbu skirti finansavimą; palankiai vertina paramą Gamybinės praktikos aljansui; pabrėžia, kad tam tikrose valstybėse gamybinė praktika nepakankamai integruota į užimtumo politiką; ragina Komisiją sukurti bendrus socialinių investicijų rodiklius, pirmiausia susijusius su jaunimo nedarbu; ragina pramonės įmones aktyviai dalyvauti įgyvendinant Jaunimo garantijų iniciatyvą atitinkamu nacionaliniu lygmeniu ir, jei tik įmanoma, siūlyti jaunimui kokybiškas darbo ir profesinės praktikos vietas ir kurti kokybiškas deramai apmokamas stažuotes; ragina valstybes nares pasitelkiant skirtingas priemones gamybinę praktiką padaryti patrauklesnę įmonėms;

113. kviečia visas valstybes nares išanalizuoti ir įvesti tokias sistemas kartu su socialiniais partneriais bei kitomis susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis, pvz., kolegijomis; kviečia

visas valstybes nares išanalizuoti ir įvesti tokias sistemas kartu su socialiniais partneriais bei kitomis susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis, pvz., pramonės ir prekybos rūmais; pažymi Europos profesinio mokymo kreditų sistemos (ECVET) ir Europos kreditų perkėlimo sistemos (ECTS) suderinamumo didinimo sunkumus; pažymi, kad stiprias profesinio mokymo sistemas turinčios valstybės narės per krizę išlaikė santykinai tvirtą darbo rinką;

114. pažymi, kad vidurinės technikos mokyklos ir profesinio rengimo sistemos atlieka svarbiausią vaidmenį, ir remia Komisijos iniciatyvas, kuriomis siekiama skatinti tarpvalstybinius mainus tarp valstybių narių;

115. mano, kad profesinio mokymo įvaizdį derėtų pagerinti ne vien tik pabrėžiant jo esminę vertę, bet ir susiejant jį su galimu perėjimu į universitetą ar kitą aukštojo mokslo instituciją; pažymi, kad dėl to reiktų aukštos kokybės profesinio rengimo ir mokymo būdu įgytas kvalifikacijas valstybių narių nacionalinėse kokybės užtikrinimo sistemose priskirti aukštesnio lygio klasifikacijų kategorijai; pabrėžia, kad svarbu tobulinti auklėjimo įgūdžius, siekiant pagerinti naujoviško rankų darbo vystymo kokybę ir tuo tikslu Europos mastu suvienodinant žmogiškųjų išteklių politiką, pradedant nuo bazinio mokymo;

116. ragina valstybes nares bendradarbiaujant su socialiniais partneriais parengti ir įgyvendinti jaunimui skirtas profesinio orientavimo programas mokslo ir technologijų srityse siekiant skatinti gyvybingos ir tvarios ekonomikos plėtrą bei įgyvendinti informavimo ir informuotumo didinimo priemones, susijusias su ekologiniais ir aplinkos klausimais (abi priemonės turėtų būti rengiamos ir įgyvendinamos taikant formaliojo švietimo sistemą ir vykdant vietos ir regioninių valdžios institucijų priemones);

117. mano, kad tolesnis laisvo darbuotojų judėjimo vystymasis, pasitelkiant tokias priemones kaip abipusis profesinių kvalifikacijų pripažinimas ir mokymasis visą gyvenimą, visų pirma pažeidžiamiesiems darbuotojams, turi gali labai prisidėti prie kvalifikuotų darbuotojų trūkumo sumažinimo ir įtraukiojo augimo skatinimo;

118. ragina valstybes nares kurti mikrokreditų paslaugas jaunimui, kad būtų skatinamas verslumas;

119. tikisi, kad priemonės ir veiksmai, vykdomi siekiant skatinti verslumą Europos ir nacionaliniu lygmenimis, bus taikomi visoms įmonėms, kooperatyvams, amatų įmonėms, laisvosios profesijoms ir socialinės ekonomikos įmonėms;

120. pabrėžia, kad RISE reiktų vadovautis principu „vienodas užmokestis už vienodą darbą“, siekiant darbo vietose užtikrinti lyčių lygybę ir vienodas sąlygas skirtingų formų sutartims;

121. pažymi, kad Europoje moterys kasmet sudaro daugiau negu pusę aukštąjį išsilavinimą įgijusių asmenų; atkreipia dėmesį į teigiamą poveikį, kurį kvalifikuotų moterų įgūdžiai galėtų daryti įmonėms, pirmiausia Europos pramonės augimui, produktyvumui ir konkurencingumui, taigi ragina ekonomikos, švietimo ir socialinės srities suinteresuotąsias šalis ir Komisiją skatinti ir stiprinti moterų vaidmenį Europos pramonės sektoriuose;

122. pabrėžia, kad svarbu pramonėje vengti tradicinio lyčių disbalanso; laikosi nuomonės, jog reikia įveikti šį disbalansą, kad ir moterys, ir vyrai galėtų visapusiškai dalyvauti darbo rinkoje, visų pirma dėl demografinių iššūkių, su kuriais susiduria ES;
123. nurodo, kad strategijoje RISE svarbus vaidmuo tenka moterims darbuotojoms; pabrėžia, kad neįtraukiant lyčių aspekto į pramonės politiką didėja lyčių nelygybė; mano, kad svarbu panaikinti esamą lyčių nelygybę, kad abiejų lyčių atstovai galėtų visapusiškai dalyvauti darbo rinkoje, remiantis vienodo užmokesčio už vienodą darbą principu; ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad moterims darbuotojoms nebūtų pernelyg menkai atstovaujama rengiant su ekologiniu pertvarkymu susijusius mokymus, projektus ir programas ar jos nebūtų į juos įtraukiamos, ir pabrėžia poreikį integruoti lyčių aspektą; ragina valstybes nares taikyti priemones, kurios padėtų suderinti šeimos ir profesinį gyvenimą siekiant užtikrinti moterims didžiausias galimybes nuosekliai siekti pastovios karjeros;
124. atkreipia dėmesį, kad perėjus prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos bus ne tik sukurta naujų darbo vietų naujuose ekonomikos sektoriuose, bet ir galėtų sumažėti darbo vietų mažiau tvarios veiklos srityse; ryšium su tuo rekomenduoja nustatyti ir stiprinti laiku numatomiems pokyčiams skirtas priemones, kad būtų užtikrintas sklandus perėjimas iš vienos darbo vietos į kitą;
125. ragina Komisiją sukurti ir skatinti tvarios įmonės politikos priemonių paketą apimančią (įmonių socialinė atsakomybė, tvarumo ataskaitas, mažo anglies dioksido ir mažo atliekų kiekio gamybos modelių skatinimo veiksmus);
126. pabrėžia įmonių socialinės atsakomybės svarbą, nes tai yra pagrindinė priemonė įgyvendinti verslo politikai, kurioje būtų skiriamas dėmesys veiksmingam gamtos išteklių naudojimui, ryšių su bendruomene, darbuotojais ir jų atstovais socialiniams aspektams bei ekonominiams aspektams, susijusiems su tinkamu įmonės valdymu;
127. ragina valstybes nares dialogu su socialiniais partneriais ir atitinkamomis suinteresuotosiomis šalimis apsvarstyti politiką, kaip lanksčiau nustatyti darbo valandas per ekonomikos nuosmukį;
128. siūlo, kad į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 152 straipsnyje numatyto trišalio aukščiausio lygio susitikimo augimo ir užimtumo klausimais darbotvarkę būtų įtraukta minimalių socialinių standartų konvergencijos sąnaudų įtraukimo nustatant kainą tema;

Išteklių ir energijos politika siekiant pramonės atkūrimo

129. pažymi, kad ištekliai ir energija yra strategijos RISE pagrindas, nes jie yra itin svarbūs užtikrinant konkurencingumą tarptautiniu mastu; mano, kad ES pramonei nepaprastai svarbus žaliavų prieinamumas ir kad neturint tam tikrų pagrindinių žaliavų ateityje nebus įmanoma vystyti daugelio strateginių Europos pramonės sektorių; prašo Komisijos ir valstybių narių aktyviai imtis priemonių siekiant išvengti itin aukštų išteklių ir energetikos kainų; šiais abiem aspektais remia prieinamumo, tvarumo ir įperkamumo trikampį, kuriame būtų minimi visi trys matmenys ir kartu siekiama atsieti ekonomikos augimą nuo

didesnio išteklių naudojimo; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad energijos rinka būtų konkurencinga ir skaidri, kad joje nebūtų skirtumų tarp valstybių narių ir kad ji padėtų apsirūpinti saugia, tvaria, prieinama ir patikima energija; pabrėžia, kad reikalinga strategija, kuri skatintų Europos energijos rinkos integraciją ir energetinės infrastruktūros plėtrą;

130. palankiai vertina Europos žaliavų iniciatyvą (EŽI), Inovacijų partnerystę žaliavų srityje ir strateginį jos įgyvendinimo planą ir Efektyvaus išteklių naudojimo veiksmų planą; pabrėžia, kad reikia spręsti itin svarbių išteklių, tokių kaip vanduo, trūkumo problemą ir ragina Komisiją toliau rengti trimis ramsčiais (tarptautinės partnerystės ir prekyba, žaliavų tiekimas ES ir išteklių naudojimo efektyvumas, perdirbimas bei pakartotinis jų panaudojimas) grindžiamą žaliavų strategiją; ragina Komisiją įtraukti atliekų politikos tikslus į Europos semestrą, atskiroms šalims skirtas rekomendacijas ir nacionalines reformų programas; ragina Komisiją toliau plėtoti sektorių efektyvaus išteklių naudojimo kriterijus, ypač viešųjų pirkimų tikslais; ragina Komisiją integruoti 3R (sumažinti, panaudoti pakartotinai, perdirbti) strategiją ir išsamiai apsvarstyti pasiūlymus, kuriais raginama apriboti svarbių žaliavų kiekį; pabrėžia visuotinio sertifikavimo programos svarbą pirmajam nuodingųjų atliekų perdirbimui ir elektros ir elektroninės įrangos atliekoms (EEIA); pažymi, kad tam tikrose valstybėse narėse yra atitinkamos surinkimo ir perdirbimo programos; pažymi, kad Europos gavybos pramonės įmonės laikosi aukščiausių pasaulyje standartų ir ragina Komisiją per dvejus metus įvertinti pasiūlymą įsteigti Europos geologijos institutą; ragina Komisiją imtis tolesnių veiksmų siekiant suderinti žaliavų gavybos nuostatas ir leidimų išdavimo tvarką Europos Sąjungoje; ragina valstybes nares, geologijos institutus ir Komisiją bendradarbiauti sudarant žaliavų telkinių pasiskirstymo žemėlapius;

131. pabrėžia galimybes, kurios atsiveria pereinant prie labiau biologinės ekonomikos, nes, pvz., iš miškų gaunamos žaliavos gali atlikti svarbų vaidmenį atsinaujinančios energijos ir tvarios pramonės gamyboje;

132. ragina skubiai įgyvendinti efektyvaus energijos vartojimo direktyvą ir nacionalinius veiksmų planus, paremtus tinkamomis finansinėmis paskatomis; ragina nustatyti bendrąją išimtį, skirtą visoms į valstybių narių energijos naudojimo efektyvumo veiksmų planus įtrauktoms energijos vartojimo efektyvumo skatinimo sistemoms, apie kurias buvo pranešta Europos Komisijai; mano, kad valstybės narės turėtų parengti plataus užmojo strategijas, kuriomis būtų siekiama visų pirma renovuoti esamą pastatų fondą pagal nustatytus bendrus standartus; pabrėžia, kad finansinėmis priemonėmis būtų galima toliau skatinti įgyvendinti vartojimo efektyvumo darbotvarkę; ragina Komisiją parengti ekonomiškai efektyvius atsinaujinančios energijos paramos kriterijus; pabrėžia, kad siekiant konkurencingos Europos pramonės būtina užtikrinti patikimą, saugų ir įperkama energijos tiekimą; pabrėžia, kad siekiant sudaryti sąlygas įmonėms investuoti, ypač ekologinės pramonės sektoriuose, svarbūs aiškūs, ilgalaikiai klimato tikslai, ir ragina Komisiją pasiūlyti stabilią teisinę sistemą vidutinės trukmės ir ilgalaikiams veiksams energetikos ir klimato politikos iki 2030 m. srityje, siekiant paskatinti investicijas į išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimą, energijos vartojimo efektyvumą ir atsinaujinančiuosius energijos išteklius;

133. pažymi, kad tik Europos Sąjungoje galioja dujų išmetimo leidimų paskirstymo sistema, ir

kad Kioto protokolą be ES valstybių narių taiko tik apie pustuzinį šalių, kuriose bendras susidarantis anglies dvideginio išlakų kiekis nesiekia net 15 proc. pasaulinio kiekio, įskaitant Europos Sąjungą;

- 134.ragina Komisiją, siekiant išlaikyti technologinį ES pirmavimą atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje, pateikti atsinaujinančiųjų energijos išteklių pramonės strategiją, apimančią visą spektrą – nuo mokslinių tyrimų iki finansavimo;
- 135.mano, kad Europos pramonė, kaip, beje, ir individualūs vartotojai, gautų naudos iš modernizuotos energetikos infrastruktūros, pvz., iš pažangiųjų elektros energijos tinklų, kurie galėtų padėti kuo labiau padidinti vietos energijos išteklių potencialą ir visapusiškai integruoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius į energijos tiekimo sistemą;
- 136.ragina Komisiją užtikrinti stabilią artimiausių dešimtmečių energijos tiekimo sistemą, kad būtų galima užtikrinti investavimo tikrumą ir kartu tvaraus konkurencingumo didinimo priemones;
- 137.nurodo naujausius energijos kainų pokyčius pasaulyje, susijusius su netradiciniais naftos ir dujų ištekliais Jungtinėse Amerikos Valstijose, taip pat su pokyčiais Artimuosiuose Rytuose ir pažymi, kad aukštos energijos kainos yra svarbus veiksnys, darantis poveikį Europos pramonės šakų konkurencingumui; pabrėžia poreikį atlikti veiksmų, lemiančių energijos kainų nustatymą, analizę; ragina Komisiją ateityje rengiant pasiūlymus į tai atsižvelgti, kaip tai daroma poveikio vertinimuose; pabrėžia, kad įgyvendinant strategiją „Pramonės renesansas kuriant tvarią Europą“ (RISE) būtina derinti pramonės, energetikos ir klimato politikos priemones; pažymi, kad sumažėjus energijos kainoms Jungtinėse Amerikos Valstijose atsirado papildomų pramoninių investicijų galimybių; primena Parlamento rezoliucijas tokių investicijų tema; atkreipia dėmesį į itin svarbų vaidmenį, tenkantį daug energijos suvartojantiems pramonės sektoriams, kuriuose gaminamos būtinos esminės žaliavos; pabrėžia, kad šiems pramonės sektoriams kyla anglies dioksido nutekėjimo rizika, todėl reikia imtis ypatingų atsargumo priemonių, siekiant išlaikyti jų konkurencingumą; prašo Komisijos pateikti rekomendacijų, kaip užkirsti kelią anglies dioksido nutekėjimo rizikai;
- 138.apgailestauja, kad Komisija sektoriams, naudojančioms technologijas, neturinčias įrodymo, kad jos nepavojingos, nepabrėžė atsargumo principo laikymosi svarbos;
- 139.pabrėžia, kad pietinės Europos šalys už dujas moka aukščiausią kainą Europoje, todėl pramonė, visų pirma energijai imlios pramonės šakos, atsiduria nepalankioje konkurencinėje padėtyje, o kartu išauga anglies dioksido nutekėjimo rizika;
- 140.ragina Komisiją ir valstybes nares persvarstyti ilgalaikių sutarčių sąlygas energetikos srityje ir peržiūrėti dujų sutartis remiantis naftos kainų indeksavimo schemomis bei palaipsniui pereiti prie dujų centrų nustatytų kainų užtikrinant didesnę konkurenciją vidaus rinkoje; ragina Komisiją padėti nagrinėti galimybes iš naujo derėtis dėl minėtų sutarčių ir palengvinti perėjimą prie lankstesnių alternatyvų; tokiu būdu siekiama tikslo visoms valstybėms narėms užtikrinti geresnes galimybes gauti dujų;

Regioninė strategija „Pramonės renesansas kuriant tvarią Europą“ (RISE), kurioje ypatingas dėmesys skiriamas Pietų Europai

141. remia kelis regionus apimančią pramonės politiką, kuri padėtų iš naujo atkurti tvarų augimą besitraukiančios ekonomikos šalyse arba šalyse, kurios patiria didžiausią grėsmę, kylančią dėl pramoninės bazės pokyčių; pažymi, kad skubiai turi būti pradėtos taikyti pramonės sektoriams, kuriems krizė ir pasaulinė konkurencija daro didžiausią poveikį, skirtos paramos priemonės; remia didelės pridėtinės vertės strategiją integruojant regionų ekonomiką, ypač pietinių šalių ekonomiką, į pasaulines vertės grandines; mano, kad šiomis aplinkybėmis ypač svarbios pažangiosios specializacijos strategijos ir kad reikia skatinti esamas pramonės stipriąsias puses diegiant daugiau naujovių bei didinant specializaciją; laikosi nuomonės, kad kartu su pažangiosios specializacijos strategijomis Pietų šalims, kalbant apie jų galimybes gauti finansavimą, reikalinga investicijų strategija;
142. pabrėžia, kad paskolų priemonės krizės ištiktose valstybėse turi būti patobulintos, ir mano, kad galėtų būti įdiegta EIB ar nacionalinių vystymosi bankų finansuojama mikrokreditų programa, pagal kurią MVĮ galėtų apdoroti paraiškas;
143. pažymi, kad kai kuriems regionams kenkia jų periferinė padėtis ir kad tinkamos bei gerai sujungtos infrastruktūros trūkumas turi įtakos jų gebėjimui būti konkurencingiems vidaus rinkoje ir už Sąjungos ribų; pažymi, kad tai ypač svarbu kai kuriems Pietų Europos regionams, bet ir Europos Rytų ir Šiaurės regionai, kuriuose yra didelė dalis Sąjungos gamtos išteklių, turi būti geriau sujungti su likusia Sąjungos dalimi; ragina Komisiją remti visišką infrastruktūros, ypač geležinkelių, energetikos ir IRT sektorių, integraciją, visų pirma kalbant apie pietinių šalių ekonomiką, ir pabrėžia, kad šiuo tikslu reikia pasinaudoti Europos infrastruktūros tinklų priemone; ragina Europos Sąjungos institucijas ir valstybes nares užtikrinti tinkamą finansavimo lygį ir supaprastinti biurokratinės procedūras, siekiant skatinti VPP, projektų finansavimą ir projektų obligacijas; apgailestauja, kad Iberijos pusiasalis nevysiškai integruotas į Europos geležinkelių rinką ir kad kartu su Pietų ir Rytų Europos dalimis jis neintegruotas į Europos energijos rinką;
144. atkreipia dėmesį į tai, kad pietiniai regionai turi didelį strateginio atsinaujinančios energijos sektoriaus plėtros potencialą; ragina imtis priemonių rinkoms šiuose regionuose skatinti, įskaitant veiksmus, kuriais būtų remiamos mažos apimties energijos gamybą vykdančios įmonės, kurios norėtų gaminti nuosavą elektros energiją ir parduoti perteklinę energiją per elektros tinklą;
145. pabrėžia, kad didesnė energijos tiekimo šaltinių įvairovė ir vietinių išteklių, įskaitant atsinaujinančią energiją, naudojimas gali būti labai svarbūs pietinių valstybių ekonomikoms atnaujinti; pažymi, kad pietų valstybės labai priklausomos nuo energijos importo, o kai kuriais atvejais – nuo vieno tiekėjo;
146. pabrėžia IRT infrastruktūros ir ypač lanksčių bei veiksmingų sprendimų svarbą, sudarant sąlygas pramonei vystytis taip pat periferiniuose ir retai apgyvendintuose regionuose;
147. pažymi, kad svarbu dalytis geriausia patirtimi ir rinkos atkartojimo priemonėmis; palankiai vertina pasiūlymus stiprinti bendradarbiavimą, pramonės simbiozę ir kurti efektyvaus išteklių naudojimo konsultavimo paslaugų tinklus; mano, kad pramonės simbiozės pastangos galėtų padėti sukurti daugiau vertės ir duoti naudos; pažymi, kad Jungtinės Karalystės pramonės simbiozės modelis galėtų tapti pavyzdžiu kitoms valstybėms narėms;

148. pažymi, kad tam tikruose regionuose sėkmingai vyko kapitalo įmonių transformacija į kooperatyvus, veiksmingai užtikrinant ilgalaikį požiūrį, įtvirtinant juos vietos ekonomikoje bei suteikiant jiems galimybę plėtoti tvarų vystymąsi vietos lygmeniu; pažymi, kad kooperatyvai sudaro svarbią ES ekonomikos dalį, kurioje daugiau nei 160 000 kooperatinių įmonių valdo 123 mln. narių, įskaitant daugiau kaip 50 000 kooperatinių bendrovių pramonės ir paslaugų sektoriuose, kuriose dirba 1,4 mln. žmonių ir vidutiniškai sukuriama apie 5 proc. kiekvienos valstybės narės BVP; todėl mano, kad taip pat turėtų būti atsižvelgta į kooperatyvų naudojamus verslo modelius ir kad rengiant atitinkamas ES politikos kryptis turėtų būti atsižvelgiama į jų ypatumus;

149. mano, kad Europos pietinių šalių ekonomika gali gauti naudos iš naujų eksporto rinkų, ypač Viduržemio jūros regiono pietinės dalies rinkų atžvilgiu jų padėtis strategiškai palanki, o Rytų Europos šalys panašiai gali gauti naudos iš naujų eksporto rinkų Nepriklausomų valstybių sandraugos (NVS) šalyse; ragina puoselėti verslumo dvasią, o migrantams iš Europos pietų ir rytų ir pataria steigti verslo įmones, kurios turėtų galimybes patekti į šias eksporto rinkas; ragina Komisiją ir valstybes nares plėtoti Viduržemio jūros pietinės ir šiaurinės pakrančių verslo ryšius; palankiai vertina ir Pirmininko pavaduotojo A. Tajani ekonomikos augimo misiją; mano, kad daugiau dėmesio skiriant regioniniams pramonės pranašumams ir grupėms būtų galima didinti konkurencingumą siekiant struktūrinių Europos pokyčių; ragina į tai gerai atsižvelgti vykdant tolesnius Europos institucinius ir struktūrinius pokyčius;

150. mano, kad daugiau dėmesio skiriant regioniniams pramonės pranašumams ir grupėms būtų galima didinti konkurencingumą siekiant struktūrinių Europos pokyčių; ragina į tai gerai atsižvelgti vykdant tolesnius Europos institucinius ir struktūrinius pokyčius;

151. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Aiškinamąją dalį sudaro konstatuojamosios dalys, kurios dėl vietos trūkumo bus pateiktos kaip šio pranešimo pakeitimai. Kiekviena konstatuojamoji dalis, kuria pagrindžiamas šis pranešimas, išsamiau paaiškinama šioje dalyje.

A. kadangi ES reikia strategijos ekonomikos ir finansų krizei įveikti ir naujam ekonomikos dinamiškumui pagreitinti;

Krizė turėjo didelę įtaką Europos šalių ūkiams. Dėl jos 3,8 mln. žmonių pramonės sektoriuje neteko darbo. Nedarbo lygis auga, ir ypač auga jaunimo nedarbas. Krizė ir pernelyg mažai perspektyvų silpnina socialinę gerovę ir didina skurdą. ES reikalinga visapusė augimo strategija šiems iššūkiams įveikti.

B. kadangi Europos pramonei tenka lemiamas vaidmuo ir ji yra svarbi šios krizės sprendimo dalis;

Europos pramonei tenka esminis vaidmuo siekiant išspręsti daugybę ES patiriamų sunkumų. Ji užtikrina darbo vietas, prekes ir paslaugas, taip pat pajamas iš mokesčių, ir yra svarbiausia Europai pereinant prie mažo anglies dioksido kiekio ekonomikos. Nors per pastaruosius porą dešimtmečių pramonės vaidmuo ES ekonomikoje santykinai sumažėjo, pramonė vis dar sudaro 4/5 Europos eksporto ir 80 proc. privačiojo sektoriaus investicijų į mokslinius tyrimus ir plėtrą (**Įmonių ir pramonės GD**). ES reikalinga strategija, kuri skatintų ekonomikos augimą ir paskatintų pramonės renesansą tvariai Europai sukurti.

C. kadangi Europos pramonės konkurentai ilgus metus tobulino stiprias pramonės strategijas;

Tarptautiniu lygmeniu nemažai valstybių yra sukūrusios savo pramonės strategijas. Naujausia iš jų – savo pramonės planą išdėsčiusi Japonija. Savo penkmečio planais ir naujaisiu 2012 m. nacionaliniu strateginių augančių pramonės šakų planu dėmesį į pramonės politiką sutelkė ir Kinija. Net JAV vykdo griežtą pramonės politiką, nors ir nevartoja šio termino.

D. kadangi Europos Komisija giriama, kad ėmėsi pramonės politikos paskelbdama komunikatą, kuriame siekiama organizuoti pramonės permainas;

Ilgą laiką Europoje į pramonės politiką buvo žiūrima iš aukšto. Paskeldama Komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“, Europos Komisija ėmėsi taip reikiamo vadovaujamo vaidmens keisdama pramonės politikos kryptį.

E. kadangi Europos, kaip pramoninės teritorijos, ateitis priklauso nuo modernizavimo kampanijos, kuri sustiprins inovacijų centrus ir pašalins pramonės ir struktūriniu atžvilgiu silpnų regionų vystymosi atotrūkį;

Europa turi tinkamai panaudoti valstybės finansus ir pasinaudoti privačiojo sektoriaus lėšomis nukreipdama juos moksliniams tyrimams ir inovacijoms ir remti Europos tarpvalstybinį ir tarpregioninį bendradarbiavimą per novatoriškų įmonių, akademinų ir mokslinių tyrimų organizacijų branduolius. Tai turėtų būti grindžiama pažangių specializacijų strategijomis,

atsižvelgiant į kiekvieno regiono ir teritorijos galimybes. Pavyzdžiui, kūrybos rajonais (Italijoje) siekiama sujungti ir bendrai naudoti asmenų ir įmonių išteklius, kad būtų sukurti ir regione paskleisti nauji kūrybiški projektai.

F. kadangi Europos pramonės politikoje turi būti rastas tinkamas politikos kryptių derinys, kad būtų pagerinta sistemos aplinka, atsižvelgiant į skirtingą nacionalinę ir regionų (taip pat ir tarpvalstybinę) ekonominę ir socialinę tikrovę bei aplinkybes; pramonės politika turi būti integruota į rinką, kurioje vyriausybė nustato reglamentavimo sistemą, bet tiesiogiai nesikiša, kad išrinktų laimėtojus;

Naujausiam šių metų gegužės 15 d. paskelbtame EBPO pranešime „2013 m. pasaulio vystymosi perspektyvos. Pramonės politika kintančiame pasaulyje“ aptariamai trys pagrindiniai sėkmingai šių dienų pramonės politikai būtini elementai: investicijos į inovacijas ir įgūdžius, galimybė gauti finansavimą ir tinkama infrastruktūra.¹ Seno tipo pramonės politikai, daugiausia pagrįstai įmonių subsidijomis, valstybės nuosavybe ir tarifų apsauga, būdingi pavojai dėl vyriausybių žlugimo, nesažiningo nepagrįstos ekonominės naudos siekimo ir įtvirtintų teisių saugojimo, kurie brangiai kainuoja gamintojams, vartotojams ir apskritai ekonomikai.

G. kadangi dėl sumažėjusio kreditų prieinamumo ribojamos investicijos, trukdoma inovacijoms ir naujų veiksmingų technologijų pritaikymui; Europos pramonės politikai reikalinga tvirta finansų struktūra, kuri skatintų investicijas;

Vadovaujantis „Bruegel“ ekspertų grupės parengtu politikos dokumentu neoficialiam 2013 m. ECOFIN posėdžiui, viena iš gerai žinomų ES ekonomikos struktūrinių silpnųjų yra nepakankamos investicijos į mokslinius tyrimus ir žmogiškąjį kapitalą, trukdančios pereiti prie inovacijomis pagrįstos ekonomikos. Dėl finansinio įsiskolinimo mažinimo bankų ir viešajame sektoriuose yra mažiau prieinamų finansavimo šaltinių, o tai dar labiau trukdo pereiti prie novatoriškos ir tvirtos ekonomikos.² Tokiomis aplinkybėmis reikia paruošti politines priemones, kad būtų palengvintos galimybės gauti finansavimą ir būtų remiamos ilgalaikės investicijos į inovacijas ir technologijas.

H. kadangi finansavimo sąlygos pietų Europoje yra griežtesnės, reikalaujančios specialiai pritaiktų finansavimo sprendimų;

Remiantis Guntramo Wolfo („Bruegel“) pristatymu ITRE posėdyje (2013 m. gegužės 29 d.), Vokietijoje paskolų MVĮ palūkanų norma 2013 m. kovo mėn. buvo apie 3 proc., o Italijoje, Portugalijoje ir Ispanijoje MVĮ skolinosi už 6 proc. palūkanas. Per pristatymą taip pat pažymėta, kad praeitų metų pabaigoje Vokietijos MVĮ buvo gavusios beveik 90 proc. prašyto finansavimo, o Graikijos MVĮ gavo tik 25 proc.

I. kadangi siekiant įveikti didelius socialinius sunkumus ES reikalingas toks požiūris į pramonės politiką, kuris apimtų konkurencingumą, tvarumą ir deramą darbą;

Akivaizdu, kad Europos Sąjungos pramonės politiką būtina panaudoti siekiant įveikti

¹ EBPO pranešimas „2013 m. pasaulio vystymosi perspektyvos. Pramonės politika kintančiame pasaulyje.“

² Darvas, Zsolt; Pisani-Ferry, Jean; Wolff, Guntram. „Europe's Growth Problem (and what to do about it)“ (Europos ekonomikos augimo problema (ir ką su ja daryti), *Bruegel Policy Brief*, 2013 m. balandžio mėn.

milžiniškus socialinius iššūkius pagal strategijos „ES 2020“ tikslus ir laikantis strateginio tvarumo, konkurencingumo ir deramo darbo trikampio. Europos Parlamentas tai pripažino savo 2011 m. rezoliucijoje dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos¹.

J. kadangi per pastaruosius dešimtmečius darbo našumas didėjo daug sparčiau negu išteklių naudojimo efektyvumas ir, apytiksliais duomenimis, darbo jėgos išlaidos sudaro mažiau kaip 20 proc. produkto kainos, o išteklių naudojimo išlaidos – 40 proc.;

Vokietijos federalinio statistikos biuro duomenimis, gamybos sektoriaus išlaidų struktūroje išlaidos medžiagoms sudaro 43 proc., išlaidos personalui tik apie 18 proc., o išlaidos energijai – 2 proc.² Europos Parlamentas tai pripažino savo 2011 m. rezoliucijoje dėl veiksmingos Europos žaliavų strategijos.³

K. kadangi dėl pasaulyje kylančių problemų svarbu, jog Europos pramonės atkūrimo pagrindas būtų efektyvus energijos ir išteklių naudojimas, jei ketinama išlaikyti Europos pramonės konkurencingumą ir ateityje;

Efektyvus išteklių naudojimo veiksmų plane Europos Komisija pažymėjo, kad vien tik Vokietijoje efektyviai naudojant išteklius gamyboje būtų galima sutaupyti nuo 20 iki 30 proc. sąnaudų. Atlikus kitą tyrimą Jungtinėje Karalystėje, apskaičiuota, kad galima sutaupyti apie 23 mlrd. svarų sterlingų iš mažai kainuojančių arba nieko nekainuojančių efektyvaus išteklių naudojimo priemonių.⁴ Europa negali su augančios ekonomikos šalimis konkuruoti darbo užmokesčio srityje, todėl dėmesį turi skirti išlaidoms energijai ir ištekliams, didindama jų efektyvumą. 2012 m. Europos Komisijos konkurencingumo ataskaitoje pažymėta teigiama ekologinių inovacijų bei efektyvaus išteklių naudojimo ir efektyvaus energijos vartojimo įtaka ES konkurencingumui. ES pirmauja internacionalizacijos ir tarpvalstybinių ekologinių investicijų ir ekologinių inovacijų srityje. Tai ypač svarbu turint omenyje, kad ekologinių inovacijų bendrovės apskritai yra sėkmingesnės už įprastinių inovacijų įmones.

L. kadangi Europos Sąjungai reikalinga plačių užmojų, ekologiniu požiūriu veiksminga ir ekologiškai tvari pramonės strategija, kad būtų atkurti pramonės pajėgumai ir sukurtos aukštos kvalifikacijos ir deramai apmokamos darbo vietos;

Minėti skaičiai jau parodė, kaip ekologiškai tvari, efektyviu išteklių naudojimu ir efektyviu energijos vartojimu pagrįsta ES pramonės strategija padidintų konkurencingumą smarkiai sumažindama sąnaudas. Tuo pat metu būtų atkurti gamybos pajėgumai ir sukurtos naujos darbo vietos. Vien Vokietijoje pasinaudojus efektyvaus išteklių naudojimo sukurta nauda būtų galima sukurti iki milijono darbo vietų.⁵ Konsultacinės bendrovės „Ecofys“ tyrime pažymėta, kad tinkamai vykdant ekologinio projektavimo direktyvą bendrai per metus Europos vartotojams ir įmonėms būtų galima sutaupyti 90 mlrd. EUR, jei daugiau kaip 50 proc. būtų sumažinta priklausomybė nuo gamtinių dujų iš Rusijos. Jei šios sutaupytos lėšos būtų vėl

¹ 2011 m. vasario 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos.

² Dr. Christiano Kühne pristatymas 2013 m. balandžio 24 d. EP nario Reinhardo Bütikoferio organizuotame Pramonės politikos apskritojo stalo posėdyje. Pageidaujant galima gauti „PowerPoint“ skaidres.

³ 2011 m. liepos 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl veiksmingos Europos žaliavų strategijos.

⁴ 2011 m. rugsėjo 20 d. Europos Komisijos komunikatas „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“.

⁵ Ten pat.

investuotos į ekonomiką, jos sukurtų dar 1 milijoną darbo vietų.¹ Todėl Europos Parlamentas paragino Europos Komisiją sukurti plačių užmojų, ekologiniu požiūriu veiksmingą ir ekologiškai tvarią ES pramonės strategiją.²

M. kadangi vien efektyvaus energijos vartojimo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių sektoriuose iki 2020 m. galėtų būti sukurta 5 milijonai darbo vietų;

Europos Komisija savo komunikate dėl ekonomikos atsigavimo kuriant darbo vietas aiškiai pareiškė, kad vien atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir efektyvaus energijos vartojimo sektoriuose iki 2020 m. galima sukurti 5 mln. darbo vietų³.

N. kadangi Europos Sąjunga turi milžiniškas galimybes inovacijų srityje, nes 6 ES valstybės narės yra tarp 10 geriausių iš 50 novatoriškiausių pasaulio valstybių;

„Bloomberg“ inovacijų indeksas atskleidė, kad tarp 10 novatoriškiausių pasaulio valstybių yra 6 ES valstybės narės (Vokietija, Suomija, Švedija, Austrija, Danija, Prancūzija).⁴ Tai dar kartą parodo, kad ES jau dabar yra labai stipri inovacijų ir mokslinių tyrimų bei plėtros srityje, bet kartu ir paryškina atotrūkį tarp šių valstybių narių ir kitų, taip pat dar kartą primena apie poreikį sukurti plačių užmojų inovacijų strategiją, kuri ne tik padėtų išsaugoti esamus pajėgumus, bet ir padidintų visų valstybių narių pajėgumą inovacijų srityje.

O. kadangi pramonės politika – universalus pobūdžio klausimas ir todėl Europos Komisija turi aiškiai įtraukti savo pramonės politiką į strategiją „ES 2020“, kurdama veiksmų planą dėl mažo anglies dioksido kiekio ekonomikos iki 2050 m., SET plano pramonės iniciatyvas ir 2050 m. viziją veiksmų plane dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos;

Akivaizdu, kad pramonės politikai reikalingas horizontalus požiūris. Europos Komisija tai pripažino naujausiame Pramonės politikos atnaujinimo komunikate, pareiškdamą, kad „Bendrijos politikos turi būti tinkamai koordinuojamos ir suderintos“ ir kad „mūsų pastangos bus sėkmingos, jei visose išvardytose srityse itin efektyviai imsime bendrų veiksmų“. 2011 m. vasario 3 d. EP priimtoje Europos Parlamento rezoliucijoje „Globalizacijos erai pritaikyta pramonės politika“ šiuo atžvilgiu Europos Komisija taip pat raginama įtraukti savo pramonės politiką į veiksmų planą siekiant mažo anglies dioksido kiekio ekonomikos, SET planą ir efektyvaus išteklių naudojimo veiksmų planą.

P. kadangi Europos pramonės politikai reikalinga stipri darbo jėga, nors vidutiniškai tik 7 proc. žemos kvalifikacijos darbo jėgos yra lankę mokymus;

Europos darbo jėga turi būti pasirengusi būsimoms užimtumo galimybėms ir kintančiai rinkai. Ypač būtina šį klausimą spręsti dėl žemos kvalifikacijos darbo jėgos, kuriai trūksta mokymų. Šiuo atžvilgiu būtina užtikrinti tinkamą mokymą.

¹ ES ekologinio projektavimo direktyvos ekonominė nauda, ECOFYS, 2012 m. balandžio mėn.

² 2011 m. vasario 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl globalizacijos erai pritaikytos pramonės politikos.

³ 2012 m. balandžio 18 d. Europos Komisijos komunikatas „Ekonomikos atsigavimas kuriant darbo vietas“.

⁴ 2013 m. „Bloomberg“ inovacijų indeksas.

20.6.2013

TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

Europos reindustrializacija siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Nuomonės referentė: Marielle de Sarnez

PASIŪLYMAI

Tarptautinės prekybos komitetas ragina atsakingą Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. atkreipia dėmesį į Europos pramonės sektoriaus nuosmukį – nuo 2008 m. dėl pasaulinės pramonės raidos šiame sektoriuje prarasta 3 mln. darbo vietų ir gamyba sumažėjo 10 proc., nepaisant to, kad šis sektorius yra vienas iš svarbiausių Europos ekonomikos augimo veiksnių; ragina Komisiją siekiant išsaugoti Europos konkurencingumą pasauliniu mastu nedelsiant parengti bendrą tvarią ir ilgalaikę strategiją, paremtą Europos pramonės skatinimu, garsinimu ir patrauklumo didinimu, kuri būtų pagrįsta konkrečiomis priemonėmis; primena, kad bendra prekybos politika pramonei yra esminis veiksnys;
2. **palankiai vertina tai, kad Komisija savo raginimu pramonės sektoriaus pridėtinės vertės dalį BVP iki 2020 m. padidinti iki 20 proc. davė svarbų politinį signalą; tačiau pabrėžia, kad toks tikslas gali būti realistiškas tik jei jis bus pagrindžiamas atitinkamomis priemonėmis;**
3. prašo Komisijos vykdyti įsipareigojimą parengti rodiklius, kurie sudarytų galimybes stebėti ir vertinti reindustrializacijos procesą; pabrėžia, kad šie rodikliai turi būti ne tik kiekybiniai, bet ir kokybiniai, kad būtų galima užtikrinti, kad procesas būtų tvarus ir suderinamas su aplinkos apsauga;
4. apgailestauja, kad Komisijoje vis dar nevykdoma integruota pramonės politika ir vis dar netaikomas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 173 straipsnis dėl Sąjungos pramonės politikos ir valstybių narių pramonės politikos koordinavimo;
5. prašo, kad vykdant Europos pramonės politiką būtų remiami augimą skatinantys ir pridėtinę vertę kuriantys sektoriai, kuriuose Europa jau pirmauja arba turi galimybių pirmauti, ir užtikrinti, kad aeronautikos, chemijos, automobilių, žemės ūkio produktų,

tekstilės ir drabužių ir mašinų gamybos sektoriai išliktų konkurencingi; ragina, kad ES institucijos, valstybės narės ir privatūs partneriai geriau koordinuotų veiksmus siekiant aktyviau investuoti į stambius tvarius transporto ir judumo, atsinaujinančiosios energetikos ir telekomunikacijų, taip pat pirmaujančios ekologiškos gamybos, pavyzdžiui, ekologiškų automobilių ir laivų ar technologijų, kuriomis mažinamas gamybos proceso poveikis aplinkai, infrastruktūros objektus ir kurtų naujoviškas finansavimo priemones; primena, kad svarbu skatinti vietos išteklių naudojimą, kad tikra reindustrializacija būtų palanki ir būtų sukuriama darbo vietų;

6. primygtinai teigia, kad ES pramonės politika turi remtis valstybių narių koordinuota ES strategija siekiant stiprinti ES energetikos rinkos integraciją, plėtoti ES energetikos infrastruktūrą ir sumažinti energijos kainą ES, taip pat mažinti Sąjungos priklausomybę nuo energiją tiekiančių trečiųjų šalių;
7. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai ir inovacijos labai svarbūs siekiant Europos įmonių konkurencingumo pasaulio rinkose; primygtinai ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares skirti daugiau lėšų moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai; prašo Komisijos skatinti pramonės sektorių, kurie pagrįsti naujomis technologijomis, gamina didelės pridėtinės vertės produktus ir taupiai naudoja energijos išteklius, kūrimą siekiant geriau kovoti su klimato kaita; prašo, kad taip pat būtų skatinama naujos veiklos, kurioje ES turi technologinių pranašumų, plėtra, pavyzdžiui, atsinaujinančioji energija ir kūrybos pramonė; primygtinai ragina įmones geriau numatyti trečiųjų šalių rinkos poreikius, kad būtų galima tinkamai dalyvauti tarptautinėje rinkoje;
8. pabrėžia, kad norint toliau vystyti Europos pramonę nepaprastai svarbu užtikrinti apsirūpinimo žaliavomis galimybes, ir įspėja, kad, neturint tam tikrų pagrindinių žaliavų, ateityje nebus įmanomas daugelio strateginių Europos pramonės sektorių (branduolinė, kosminė erdvė, aeronautikos, medicinos, IT, naujų medžiagų, karinės įrangos pramonė ir t. t.) vystymasis;
9. taigi ragina Komisiją stiprinti savo strategiją, kaip apginti Sąjungos interesus, susijusius su žaliavų tiekimo saugumu, atsižvelgiant į prekybos susitarimus (laisvosios prekybos susitarimus, ekonominės partnerystės susitarimus ir t. t.); mano, kad įgyvendinant šią strategiją bus galima panaikinti eksporto apribojimus, kuriuos taiko kai kurios valstybės, ir bus galima tinkamai tiekti žaliavas sudarant tinkamus prekybos susitarimus ir kuriant strategines partnerystes;
10. palankiai vertina tai, kad įsigalios Europos patentas, kuriuo ES įmonėms bus užtikrinama tvirta intelektinės nuosavybės apsauga ir bus mažiau išankstinių formalumų, kuriuos reikia atlikti norint patekti į naujas rinkas; palankiai vertina 2013 m. kovo mėn. Komisijos paskelbtą iniciatyvą, kuria siekiama didinti ES MVĮ konkurencingumą tarptautiniu mastu supaprastinant prekės ženklo registravimo užsienyje sistemą;
11. prašo, kad Europos Sąjunga įgyvendintų judumo ir profesinio mokymo politiką ES rinkoje, ypač kalbų ir informacinių technologijų srityse, siekiant gerinti ES pramonės konkurencingumą ir darbuotojų kompetenciją;

12. pažymi, kad aiškus ir stabilus teisinis pagrindas yra itin svarbus siekiant skatinti investicijas į pramonę; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti Europos MVĮ vystymąsi ir internacionalizavimą, sudarant joms palankesnes galimybes gauti finansavimą, kad jos galėtų investuoti ir diegti naujoves, nes šios įmonės yra svarbiausi ateities pramonės politikos subjektai; primena, kad viešieji pirkimai atlieka esminį vaidmenį remiant MVĮ plėtrą ir augimą; prašo taikyti vieno langelio principą MVĮ sprendžiant su vidaus ir su išorės rinka susijusius klausimus; ragina Komisiją siekti, kad patentais būtų užtikrinta finansinė ir technologinė nauda;
13. mano, kad geresnės, mažiau išlaidų reikalaujančios ir spartesnės MVĮ galimybės laikytis antidempingo procedūrų yra veiksmingesnės MVĮ apsaugos nuo prekybos partnerių nesąžiningų veiksmų pagrindas; ragina Europos Sąjungą į tai atsižvelgti įgyvendinant prekybos apsaugos priemonių reformą;
14. siūlo įsteigti MVĮ ir didžiųjų Europos įmonių tinklą, kad MVĮ galėtų pasinaudoti šių įmonių patirtimi ir eksporto bei inovacijų pajėgumais; primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją skatinti MVĮ, universitetų ir mokslininkų partnersčių vystymąsi ir sudaryti palankesnes sąlygas jas finansuoti siekiant kurti naujas technologijas;
15. pabrėžia, kad sėkmingai Europos reindustrializacijai svarbi jos tarptautinė konkurencinė padėtis; todėl ragina Komisiją teikiant visus būsimus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamo akto atsižvelgti į atitinkamų sektorių tarptautinę konkurencinę padėtį ir nemažinti jų konkurencingumo, kad Europos pramonė galėtų įsitvirtinti pasaulinės konkurencijos sąlygomis;
16. ragina Komisiją užtikrinti, kad Sąjungos prekybos ir konkurencijos politika tarnautų Europos pramonės politikos tikslams; ragina Komisiją pirmenybę teikti didesnei valstybių narių fiskalinei, socialinei ir biudžetinei konvergencijai, kad būtų lengviau kurti bendrus pramonės projektus; pageidauja, kad Komisija atliktų bendrus *ex ante* ir *ex post* poveikio vertinimus nustatant laisvosios prekybos susitarimų, kurie jau sudaryti ir dėl kurių deramasi, poveikį ES pramonės politikai, ir visą susitarimų įgyvendinimo laikotarpį išanalizuotų jų atitiktį ES industrializacijos tikslams;
17. mano, kad ES direktyva dėl įmonių perėmimo pasiūlymų turi būti persvarstyta, siekiant suteikti ES priemonių nepritarti projektams, kurie gali būti žalingi pramonės ir ekonominiu požiūriu; mano, kad Sąjunga turi turėti galimybę nepritarti perėmimo pasiūlymams, kuriuos teikia įmonės, nesilaikančios socialinės atsakomybės ir (arba) gero valdymo reikalavimų, taip pat nepritarti numatomiems perėmimo pasiūlymams sektoriuose, kuriuos Sąjunga ir valstybės narės laiko strateginiais;
18. mano, kad ES pramonės politika turi sudaryti palankias sąlygas kurtis ES pramonės grupėms pasaulio mastu tose srityse, kuriose ES pramonė šiuo metu pirmauja, ir srityse, į kurias ji nuspręš investuoti ateityje;
19. primena, kad standartai ir techninis reglamentavimas atlieka esminį vaidmenį siekiant užtikrinti Europos Sąjungos pirmavimą novatoriškiausiuose sektoriuose, įskaitant ekologiškas technologijas; taigi ragina Komisiją gerinti bendradarbiavimą su pagrindinėmis trečiosiomis šalimis, visų pirma sparčiai augančios ekonomikos šalimis,

kad būtų sukurti bendri techniniai standartai, ir gerbti skirtingas su šiais standartais siejamas visuomenines preferencijas;

20. ragina Komisiją užtikrinti Europos įmonėms galimybę patekti į tarptautines rinkas; tvirtina, kad būtina užtikrinti abipusiškumą prekybos santykių ir ypač patekimo į viešųjų pirkimų rinkas klausimu, apsaugoti Europos įmonių pramoninės nuosavybės teises ir padidinti Sąjungos prekybos apsaugos priemonių veiksmingumą ir jų suderinamumą su Sąjungos prekybos ir reindustrializacijos strategijomis;
21. mano, jog itin svarbu, kad Sąjunga sukurtų tokias priemones, kurias taikant būtų galima:
 - vykdyti aktyvesnę antidempingo politiką ir reaguoti, be kita ko, į netinkamą eksporto finansavimą, vykdomą kai kuriose ne ES šalyse;
 - vykdyti realią valiutų kurso politiką, ginant ES komercinius interesus;
 - užtikrinti, kad būtų laikomasi sąžiningos prekybos principo, pagrįsto abipusiu socialinių, aplinkos ir kultūrinių standartų, taip pat standartų, susijusių su pagarba žmogaus teisėms tarptautinės prekybos srityje, laikymusi;
22. atkreipia dėmesį į Komisijos prekybos apsaugos priemonių, kurios yra esminiai pramonės politikos elementai, modernizavimo projektą; pageidauja, kad vykdant modernizavimą būtų gerinamas priemonių efektyvumas; šiuo tikslu prašo Komisijos nei *de jure* nei *de facto* nesilpninti šių priemonių poveikio, bet, priešingai, jas stiprinti siekiant veiksmingiau ir sparčiau užtikrinti ES įmonių, koks bebūtų jų dydis, apsaugą nuo neteisėtos arba nesąžiningos komercinės praktikos;
23. primena poreikį kiekvieną kartą, kai to reikalauja aplinkybės, naudoti prekybos apsaugos priemones prieš tokias šalis, kurios nesilaiko tarptautinių prekybos taisyklių arba laisvosios prekybos susitarimų su Sąjunga;
24. palankiai vertina pasiūlymą dėl reglamento dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą; mano, kad geriau įgyvendinant šias teises būtų galima atkurti patikimumą ir užtikrinti prekybos santykių pusiausvyrą;
25. apgailestauja, kad nepakankamai saugomos intelektinės nuosavybės teisės kai kurių prekybos partnerių teritorijose ir apgailestauja, kad nėra pakankamai konkrečių priemonių, kuriomis galėtų naudotis ES įmonės, ypač MVĮ, kad galėtų veiksmingai kovoti su šių teisių pažeidimais; ragina Komisiją ir valstybes nares didinti muitinių bendradarbiavimą Europos Sąjungoje ir su trečiosiomis šalimis suklastotų prekių konfiskavimo srityje ir supaprastinti muitinės procedūras; prašo Komisijos ir valstybių narių glaudžiau bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis sprendžiant autorių teisių ir licencijų išdavimo klausimus;
26. primena Komisijai, kad maži atlyginimai ir netinkama aplinkos apsauga vis dar yra labai svarbūs tarptautinės konkurencijos veiksniai ir kad svarbu toliau didinti šiuos standartus, kad Sąjunga galėtų tikrai vykdyti reindustrializaciją; todėl ragina Komisiją derėtis dėl privalomų įsipareigojimų darbuotojų teisių ir aplinkos apsaugos srityse sudarant laisvosios prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis; taip pat prašo Komisijos sukurti privalomas

gaminų atsekamumo sistemas, kad būtų galima įrodyti, jog jie atitinka tarptautines normas darbuotojų teisių ir aplinkos apsaugos srityse;

27. ragina Europos Sąjungą geriau panaudoti savo pramoninę gamybą suteikiant vartotojams tikslesnę informaciją, įpareigojant privalomai nurodyti Sąjungos produktų ir iš trečiųjų šalių importuotų produktų kilmę ir įpareigojant laikytis ES maisto produktų geografinių nuorodų sistemos trečiuosiose šalyse;
28. prašo, kad visiems iš trečiųjų šalių įvežamiems gaminiams būtų taikomi Sąjungos aplinkosaugos, sanitariniai ir socialiniai standartai, kurių laikomasi pasaulinėje rinkoje, kad ES pramonės gamintojai būtų apsaugoti nuo nesąžiningos konkurencijos.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	18.6.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 20 -: 2 0: 5
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, María Auxiliadora Correa Zamora, Marielle de Sarnez, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Iuliu Winkler, Paweł Zalewski
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Josefa Andrés Barea, Catherine Bearder, Albert Deß, Elisabeth Köstinger, Miloslav Ransdorf, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Salvador Garriga Polledo, Paul Rübig

26.9.2013

UŽIMTUMO IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Nuomonės referentas: Philippe Boulland

PASIŪLYMAI

Užimtumo ir socialinių reikalų komitetas ragina atsakingą Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. mano, kad valstybės narės, kurios buvo atspariausios ekonomikos krizei, pirmenybę teikė tvirtam socialiam dialogui ir aktyviai užimtumo politikai, kurios tikslas buvo sukurti ir išsaugoti kuo daugiau darbo vietų, taip pat šiam tikslui pritaikytoms ateities investicijoms, pavyzdžiui, socialinėms investicijoms ir investicijoms į sektorius, pereinančius prie ekologiškos ekonomikos; laikosi nuomonės, kad šie prioritetai turi būti išnagrinėti ir jie turėtų būti tvirtos, konkurencingos, įtraukios, pakeliamos ir įvairialypės Europos reindustrializacijos gairės; todėl pabrėžia, kad svarbu plėtoti socialinę ir solidarią ekonomiką (būtent pramonės kooperatyvus), taip pat žiedinę, perdirbimo ir apdirbimo ekonomiką; todėl mano, kad reikia nustatyti pagrįstus tikslus ir tikslias jų įgyvendinimo darbotvarkes;
2. mano, kad investicijos turi būti įvairios, nukreiptos ir į mokslinius tyrimus, ir į naujas technologijas; tačiau taip pat turime iš naujo aktyvinti savo pramoninį paveldą, pavyzdžiui, plieno, automobilių, tekstilės, aeronautikos pramonę, kad būtų pagerintos gamybos priemonės, kuriomis galėtume užimti naujas rinkas, ir kad būtume konkurencingi tarptautinėje arenoje;
3. pabrėžia, kad pramonės sektoriai padeda kovoti su krize, taip pat naudojantis paslaugų, susijusių su jų gamyba, ekonomika;
4. pažymi, kad kartu su Komisijos pasiūlymais reikėtų pateikti konkretų 30 mlrd. EUR per metus investicijų planą, kuriuo būtų siekiama skatinti socialinę ir ekologinę pertvarką ir išsaugoti pramonės vertės grandines bei jų paslaugas, taip pramonės ateičiai suteikiant daugiau galimybių;

5. rekomenduoja investuoti į žmogiškuosius išteklius ir sudaryti geresnes sąlygas naudotis teise į mokymą ir profesinį rengimą, ypač pakaitinį, taip pat sudaryti sąlygas įgyti kvalifikaciją ir mokytis visą gyvenimą, nustatyti asmens teisę į tolesnį švietimą, taip pat sudarant sąlygas sąveikauti įvairioms mokymo sistemoms, siekiant numatyti ir patenkinti, pvz., į naujas technologijas, ekologišką ekonomiką orientuotos, o ne energijai imlios pramonės, kvalifikuotos darbo jėgos poreikius, stiprinant mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, taip pat tinkamai panaudojant inovacijas; pažymi, kad svarbu sukurti bendras struktūras, kad MVĮ ir labai mažos įmonės galėtų teikti šių tipų paslaugas; ragina įmones ir universitetus bei aukštąsias profesinio mokymo mokyklas glaudžiau bendradarbiauti; pabrėžia, kad šios pastangos turi būti dedamos visoje gamybos grandinėje, įskaitant mažiau papildomos naudos duodančias pramonės šakas, kurios vis dėlto yra būtinos siekiant didinti daug papildomos naudos duodančių pramonės šakų tvarumą;
6. rekomenduoja Sąjungai ir valstybėms narėms taip pat aktyviai investuoti į mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, visų pirma siekiant sudaryti geresnes sąlygas pereiti prie mažiau energijos vartojančios pramonės, suderinamos su Sąjungos aplinkosaugos siekiais, kurie turi būti derinami su Sąjungos siekiais pramonės srityje;
7. ragina įdarbinti daugiau personalo, kuris dirbtų mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir inovacijų srityje, taip pat ragina investuoti į darbuotojų mokymus, kad jie pasiektų kuo aukštesnį lygį, taip pat sudaryti jiems kuo geresnes sąlygas ir suteikti priemones darbui ir moksliniams tyrimams atlikti;
8. rekomenduoja skatinti darbo vietose sukurti teigiamą atmosferą ir nuopelnų pripažinimo sistemą, nes tai padeda pritraukti patirties ir kūrybingumo, kurio turi visi darbuotojai, siekiant pagrįstai naudoti darbo metodus ir vykdyti gamybos procesą bei padidinti įrangos veiksmingumą;
9. pabrėžia sektorių socialinio dialogo svarbą, kad ES pramonė būtų perorientuota pirmenybę teikiant įmonių socialinės atsakomybės didinimui ir bendrais kriterijais grįsto socialinio ženklo plėtojimui, kad darbuotojai būtų įtraukti į sprendimų dėl savo įmonės ateities priėmimą ir būtų sudarytos sąlygos darbo rinkos lankstumo ir užimtumo garantijų pusiausvyros, kuria pagrįstas tinkamų, tvarių ir kokybiškų darbo vietų kūrimas, plėtojimui; pabrėžia būtinybę stiprinti ir gerinti darbuotojų informavimą, konsultavimąsi su jais ir darbuotojų bei jų atstovų įtraukimą į valdymą, ypač restruktūrizuojant įmones; nurodo visų pirma 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais, restruktūrizacijos numatymo ir valdymo (2012/2061(INI));
10. pabrėžia, kad sukūrus nuosavus ES biudžeto išteklius jie galėtų būti naudingi reindustrializuojant ES;
11. primena, kad reikia skubiai imtis palankių priemonių, skirtų inovacinėms pramonės šakoms kurti ir remti sudarant palankesnes sąlygas MVĮ gauti finansavimą, mažinant mokesčių ir administracinę našą, kuri jas slegia, vystant įmonių, mokymo įstaigų ir mokslinių tyrimų laboratorijų bendradarbiavimą ir išnaudojant bendrosios skaitmeninės rinkos teikiamas galimybes;

12. pabrėžia, kad kuriant tvaraus verslo modelius visų pirma reikėtų remti MVĮ ir klasikinės gamybos šakas, įskaitant energijai imlios pramonės sektorius, ir pradėti diegti inovacijas, kurios padeda efektyviau naudoti išteklius;
13. rekomenduoja geriau išnaudoti Verslininkystės ir inovacijų programą (pranc. PIE), taip pat Įmonių konkurencingumo ir mažųjų bei vidutinių įmonių programą (COSME);
14. mano, kad, jei būtų sukurtas bendras ES patentas, pažangiosios pramonės šakos galėtų būti konkurencingesnės pasaulio mastu ir užimti naujas, darbo vietas kuriančias rinkas;
15. siūlo geriau suderinti mūsų prekybos, konkurencijos ir pramonės politikos rūšis, siekiant padėti MVĮ veikti jų kilmės šalyje ir sudaryti sąlygas joms patekti į rinkas;
16. primena, kad svarbu paisyti reikalavimo laikytis socialinių normų didelės apimties viešųjų pirkimų atvirųjų konkursų srityje;
17. siūlo sutelkti visas turimas finansines priemones ir norminius aktus siekiant gerinti ekonomikos perkėlimą ir ragina įsteigti informacijos centrus, kurie verslininkams suteiktų informacijos apie jų veiklos išlaikymo Europoje ar perkėlimo Europos viduje teikiamus privalumus, nes naudojantis trumpesnėmis tiekimo grandinėmis produktai tiekiami vietos lygmeniu ir didėja gamybos sektoriaus veiksmingumas ir kartu plėtojamos vietos užimtumo galimybės; siūlo optimizuoti naudojimąsi EURES, kad būtų galima panaudoti darbo ieškančio Europos jaunimo įgūdžius, taip pat ragina valstybes nares geriau įgyvendinti vadinamosios Paslaugų direktyvos nuostatas ir panaikinti socialinio dempingo atvejus;
18. siūlo Komisijai išsamiai išnagrinėti kiekvieno ES sektoriaus pramoninės gamybos pridėtinę vertę pasaulio mastu, kad būtų galima nustatyti, kaip įvairūs pramonės sektoriai įsitvirtinę įvairiose valstybėse narėse, ir veiksmingiau sukurti bendrą ES pramonės interesų gynybos strategiją;
19. siūlo Komisijai įvertinti, ar pasaulinio masto grupės atsisakymas galimai jos veiklą perimančiai grupei arba valdžios institucijai laikinam perkėlimui užleisti vietą teritorijoje, kurią ji nusprendė užverti, yra suderinamas su ES konkurencijos teise;
20. pabrėžia, kad Sąjunga turi užtikrinti savo pramonės interesus prekybos ryšių srityje, rengdama prekybos susitarimus ar teisės aktus dėl trečiųjų šalių įmonių galimybių dalyvauti jos viešuosiuose pirkimuose, taip pat ji pernelyg retai naudoja apsaugos priemones, skirtas kovai su trečiųjų šalių įmonių nesąžininga konkurencija;
21. rekomenduoja Komisijai ir valstybėms narėms sukurti reikalingas priemones, kad galėtų veikti ES pramonės politika, kurios negalėtų silpninti tokia valstybių narių konkurencija, kokia egzistuoja dabar; todėl rekomenduoja skatinti nacionalinių normų konvergenciją, nukreiptą į viršų socialinėje srityje, taip pat ragina suderinti mokesčių sistemas;
22. ragina valstybes nares, jeigu būtų iš dalies pakeistos Sutartys, sukurti bendrą pramonės politiką, kurios užmojai ir priemonės būtų panašios į bendros žemės ūkio politikos, t. y. sukurti tikrą susitarimą tarpvalstybiniu lygmeniu dėl bendros strategijos, didelių finansinių priemonių ir rinkų reguliavimo priemonių, kurias turi kitos pasaulinio masto didelės

prekybos zonos, pavyzdžiui, piniginę priemonę ar taisykles dėl valstybės pagalbos, pritaikytos mūsų pramonės poreikiams, taip pat laikantis tarptautinių teisės aktų.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	26.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+ : 33 - : 3 0 : 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Philippe Boulland, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Minodora Cliveti, Emer Costello, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Richard Falbr, Danuta Jazłowiecka, Ādám Kósa, Jean Lambert, Verónica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Csaba Őry, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Ruža Tomašić, Traian Ungureanu
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Françoise Castex, Philippe De Backer, Anthea McIntyre, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Tatjana Źdanoka

21.6.2013

APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Nuomonės referentas: Tadeusz Cymański

PASIŪLYMAI

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas ragina atsakingą Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012) 582),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatus „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011) 112) ir „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“ (COM(2011) 571),
- atsižvelgdamas į ES taikomus principus, ypač į atsargumo principą,
- atsižvelgdamas į kvietimus teikti pasiūlymus dėl mokslinių tyrimų energetikos srityje pagal Europos bendrijos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gegužės 22 d. rašytinį pareiškimą Nr. 16/2007 dėl ekologiškos vandenilio ekonomikos sukūrimo ir trečios Europos pramoninės revoliucijos sudarant partnerystę su suinteresuotais regionais ir miestais, MVĮ ir pilietinės visuomenės organizacijomis,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 15 d. rezoliuciją dėl konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano ir 2012 m. gegužės 24 d. rezoliuciją dėl tausiai išteklius naudojančios Europos,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. rugsėjo 11 d. rezoliuciją dėl moterų vaidmens

ekologiškoje ekonomikoje,

- A. kadangi Europa turi išspręsti finansines, socialines, aplinkosaugos problemas ir kadangi šiuo metu susiduriama su krize, susijusia su energijos kainų kilimu, žaliavų išekvojimu, perkėlimu, rinkos dalies praradimais ir nedarbo padidėjimu Europoje;
 - B. kadangi didžiausių besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių (pirmiausia Brazilijos, Rusijos, Indijos ir Kinijos) ekonomika ir toliau sparčiai auga ir šios šalys įgyvendina plataus užmojo pramonės politiką, labai daug dėmesio skirdamos technologijoms ir pramonės inovacijoms, kad galėtų „kopti kokybės laiptais“ ir siekti ekologiškesnės gamybos;
 - C. kadangi ES pasiekė rezultatų, susijusių su aplinkos apsauga ir kova su klimato kaita;
 - D. kadangi ES turi ekologinių inovacijų ir technologinės plėtros skatinimo ir ilgalaikio ES automobilių pramonės konkurencingumo stiprinimo strategiją;
 - E. kadangi yra būtina nauja paradigma grindžiama aktyvi pramonės politika siekiant sustiprinti mūsų konkurencingumą ir pakloti pamatus Europos reindustrializacijai ir kadangi įgyvendinant šią politiką didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas tam, kad visi ištekliai, žmogiškieji ir gamtos, būtų deramai vertinami ir tausiai naudojami;
1. apgailestauja, kad Komisija nepateikė konkrečių pasiūlymų, kaip apsaugoti pramonės sektorius, nukentėjusius nuo krizės ir sukuriančius nedidelę pridėtinę vertę ar kenčiančius nuo tarptautinio dempingo, tačiau kurie yra strategiškai svarbūs ES, būtent remiant viešuosius pirkimus, kaip tai daro mūsų konkurentai tarptautinėje arenoje;
 2. apgailestauja, kad Komisija nepasiūlė žemės ūkio ir žemės ūkio maisto produktų sektoriams vykdyti veiklą, mažiau žalingą aplinkai, atsižvelgiant į galimus konfliktus dėl išteklių naudojimo tarp maisto produktų gamybos ir pramonės sektorių;
 3. apgailestauja, kad neprimenama, kad viešieji nepriklausomi moksliniai tyrimai, susiję su kai kurių pramonės vystymosi sričių, būtent sanitarinės ir aplinkosaugos sričių, poveikiu, yra būtinas naujų sektorių vystymosi veiksnys;
 4. apgailestauja, kad Komisija sektoriams, naudojantiems technologijas, neturinčias įrodymo, kad jos nepavojingos, nepabrėžė atsargumo principo laikymosi svarbos;
 5. yra susirūpinęs dėl to, kad ES valstybių narių konkurencingumo ir industrializacijos skirtumai didėja; primena naujos daugiametės finansinės programos (DFP) bei Sanglaudos fondo ir finansavimo, skirto Konkurencingumui augimui ir užimtumui skatinti (1A biudžeto išlaidų kategorija), sąveikos svarbą;
 6. pritaria Komisijos pastangoms skatinti Europos kaip atsakingo inovacijų lyderio vaidmenį, be kita ko, didinant viešojo mokslinių tyrimų ir vystymosi finansavimo efektyvumą tokiomis programomis, kaip, pvz., programa „Horizontas 2020“, ir ragina Komisiją skatinti sukurti tinkamą privataus finansavimo didinimo sistemą; todėl ragina labiau pabrėžti imlaus darbui sektoriaus, kuriama kuriamas žmogiškasis kapitalas, svarbą;

7. palankiai vertina Komisijos tikslą sukurti plataus užmojo ir tvarią Europos pramonės strategiją kaip svarbų žingsnį siekiant atkurti Europos ekonomikos augimą ir gamybos dalį BVP padidinti iki 20 proc.; ragina Komisiją ir valstybes nares vadovautis integruotu metodu, kuris pateikia tinkamus atsakymus į pagrindinius Europos iššūkius, pvz., susijusius su demografija, efektyviu išteklių naudojimu ir klimato kaita;
8. pabrėžia, kad Europos pramonės strategija turėtų būti remiamos investicijos ir inovacijos pagrindinėse tvaraus ir ekologiško augimo srityse, visų pirma skatinant sektorius, kuriuose Europa jau pirmauja mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros srityje, ir skatinant kurti kokybiškas darbo sąlygas įmonėse, į kurias investuojama;
9. palankiai vertina tai, kad Komisija pabrėžia tvaraus ekologiško augimo ir naujų technologijų svarbą klojant pamatą šiam augimui ir jį remiant;
10. pabrėžia, kad yra svarbu visapusiškai pasinaudoti ekonominėmis galimybėmis investuoti į naujoviškas technologijas ir tausiai išteklius naudojant vykdomą gamybą;
11. teigiamai vertina darbotvarkę, pagal kurią numatoma nukreipti Europą eiti pramonės inovacijų keliu ir kurti tvarią, efektyvą išteklių naudojimo ir energijos vartojimo ekonomiką, ir ragina imtis konkrečių priemonių, įskaitant perėjimą nuo darbo jėgos apmokestinimo prie išteklių naudojimo ir taršos apmokestinimo, siekiant šių tikslų;
12. mano, kad įgyvendinant pramonės politiką didžiausias dėmesys turi būti skiriamas Europos perėjimui prie žiedinės, tvarios bioekonomikos, kurioje paisoma pakopinio biologinių išteklių naudojimo principo ir ekosistemos ribų; ragina skatinti ilgalaikę ekonomiškai efektyvią plėtros strategiją ir ekologišką ekonomiką, grindžiamą tvaresnio pobūdžio gamyba ir vartojimu vietos, regionų ir valstybių narių lygmenimis;
13. pabrėžia, kad valstybės narės turi pakeisti darbo vietų kūrimo politikos kryptį, ypač išnaudodamos ekologiškos ekonomikos potencialą; pažymi, kad taip pakeitus ekonomiką sustiprės konkurencingumas ir atsiras svarbių darbo vietų kūrimo šaltinių, kurie yra būtini siekiant įgyvendinti ES 75 proc. užimtumo tikslą iki 2020 m.;
14. ragina Komisiją pasiūlyti tokius senų technologijų ekologizavimo sprendimus kaip, pvz., energijos taupymo ir ypač mažo išmetamo CO₂ kiekio plieno pramonėje projektas (angl. ULCOS);
15. ragina Komisiją skatinti moterų darbą pramonės sektoriuje;
16. pabrėžia, kad ES turi sukurti tinkamas pagrindines sąlygas naujoms investicijoms skatinti, naujų technologijų diegimui spartinti ir išteklių naudojimo efektyvumui didinti; pabrėžia, kad ES teisės aktuose turi būti atsižvelgiama į valstybių narių struktūrinius skirtumus ir tuo pačiu metu išlaikoma sąžininga pusiausvyra ir kuo labiau sumažinama būtinybė rinktis kompromisinius variantus tarp socialinių, ekonominių ir aplinkosaugos tikslų;
17. mano, kad ES teisės aktais prisidedama skatinant inovacijas ir užtikrinama valstybių narių energetinė nepriklausomybė; tačiau mano, kad dėl konkrečių politinių tikslų klimato ir efektyvaus išteklių naudojimo srityse trūkumo užkertamas kelias komerciniam naujoviškų technologijų įdiegimui;

18. ragina Komisiją parengti ilgalaikę energetikos strategiją, skirtą Europos pramonei, kurią įgyvendinant būtų palengvintas perėjimas prie atsinaujinančiosios energijos vartojimo; ragina Komisiją atsižvelgti į vaidmenį, kurį pramonė galėtų atlikti didinant visos energetikos sistemos lankstumą, sudarant sąlygas integruoti į ją atsinaujinančiuosius energijos išteklius;
19. mano, kad Europos pramonė, kaip, beje, ir individualūs vartotojai, gautų naudos iš modernizuotos energetikos infrastruktūros, pvz., iš pažangiųjų elektros energijos tinklų, kurie galėtų padėti kuo labiau padidinti vietos energijos išteklių potencialą ir visapusiškai integruoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius į energijos tiekimo sistemą;
20. pabrėžia, kad svarbu kuo skubiau užbaigti kurti energijos vidaus rinką;
21. palankiai vertina užmojų pereiti prie energetikos sistemos, susijusios su naujomis informacinėmis ir ryšių technologijomis;
22. pažymi, kad daugelyje pramonės sektorių energijos, žaliavų ir mineralinių medžiagų sąnaudos yra svarbi eksploatacijos išlaidų dalis; todėl pabrėžia įvairaus ir tvaraus energijos rūšių derinio svarbą ir pažymi, kad pramonės strategijoje būtų atkreipiamas dėmesys į pagrindines galimybes, kurias teikia padidėjęs energijos vartojimo efektyvumas ir išteklių naudojimo efektyvumas; tai apima medžiagų antrinį perdirbimą ir pakartotinį naudojimą ir anglies dioksido bei medžiagų pėdsako mažinimą gamyboje ir suvartojime; pabrėžia, kad, remiantis Komisijos atliktu tyrimu, tokia politika padėtų sukurti daug naujų darbo vietų;
23. tvirtai remia Komisijos plėtojamą diplomaciją žaliavų klausimu ir kitas iniciatyvas, pvz., dėl ataskaitų teikimo pagal šalis, įgyvendinamas siekiant užtikrinti prieigą prie žaliavų; todėl ragina sukurti tarptautinį forumą žaliavų klausimu, kuriame galima būtų keistis patirtimi, sujungti nacionalines strategijas ir kartu valdyti išteklius, nes tai padėtų suvaržyti stiprėjančią kovą dėl išteklių;
24. pabrėžia būtinybę padidinti ES anglies dioksido rinkos veiksmingumą, siekiant užtikrinti investavimo į klimatui nekenkiančias technologijas tikrumą;
25. ragina Komisiją skubiai įtraukti ekologiškus produktus ir paslaugas į vidaus rinką, įskaitant poveikį aplinkai;
26. pabrėžia, kad reikia nustatyti teisinę sistemą, kurią taikant gamintojams ir vartotojams duodami tinkami ženklai siekiant paskatinti juos veiksmingai naudoti išteklius ir siekti sukurti atkuriamąją ir žiedinę ekonomiką; pabrėžia, kad sprendžiant tvaraus vartojimo ir gamybos *acquis* susiskaidymo ir ribotos jo taikymo srities problemą reikės sustiprinti galiojančius gaminiams taikomus teisės aktus, pvz., Ekologinio projektavimo direktyvą (2009/125/EC) ir Energijos sunaudojimo ženklinimo direktyvą (2010/30/EU), taip pat Ekologinio ženklinimo reglamentą, siekiant užtikrinti didesnę gaminių aplinkosauginį veiksmingumą ir išteklių naudojimo efektyvumą per visą jų gyvavimo ciklą;
27. mano, kad Europos gamybos sektoriaus konkurencingumas priklauso nuo to, ar Europa bus pasaulio lyderė ekologiniu požiūriu veiksmingų prekių ir gamybos srityje;

28. mano, kad ES pramonės ateitis negali būti kuriama, jeigu nebus atliktas ryžtingas posūkis link suvokimo, gamybos ir transporto būdų, naudojamų laikantis aplinkosaugos reikalavimų;
29. pritaria tam, kad projektavimo ir kitos netechnologinės inovacijos, kaip vienas iš pagrindinių didelės vertės produktų kūrimo ir našumo bei išteklių naudojimo veiksmingumo didinimo veiksnių, turi būti taikomos platesniu mastu;
30. mano, kad į sėkmingą pramonės politiką turi būti įtrauktos ES politikos sritys, kuriose visi aspektai susieti su poveikiu pramonei, ir įgyvendinant ją didžiausios pastangos turi būti skiriamos tam, kad būtų rasti pagrindinių socialinių uždavinių sprendimo būdai;
31. ragina Komisiją sukurti ir išlaikyti priemones įmonių socialinei atsakomybei užtikrinti visoje vertės grandinėje nuo žaliavų gavybos per gamybą ir prekybą iki jų grąžinamojo perdirbimo ES ir už jos ribų;
32. remia Komisijos pastangas padidinti investicijas į žmogiškąjį kapitalą ir į pramonės konkurencingumui stiprinti ir pokyčiams šiame sektoriuje įgyvendinti būtinus įgūdžius; ragina Komisiją ir valstybes nares pagerinti dialogą su atitinkamomis valdžios institucijomis ir socialiniais partneriais siekiant užtikrinti geresnį švietimo sistemų ir darbo rinkos ryšį; ragina Komisiją užtikrinti teisę mokytis visą gyvenimą visiems piliečiams, suteikiant jiems galimybę persikvalifikuoti, kol yra darbingo amžiaus, nes tai labai svarbu inovacijų ir konkurencingumo požiūriu.
33. ragina Komisiją ir valstybes nares nevilkinant iki 2014 m. patvirtinti konkrečius laipsniško visų aplinkosaugos požiūriu kenksmingų subsidijų panaikinimo iki 2020 m., rinkta grindžiamų priemonių, įskaitant perėjimą nuo darbo jėgai taikomų prie aplinkosauga grindžiamų mokesčių, kainų ir rinkliavų, naudojimo masto didinimo ir ekologiškų prekių ir paslaugų rinkų išplėtimo planus;
34. mano, kad skatinant tvaraus turizmo formas, susijusias su vietos gaminių vartojimu, įmanoma paskatinti žemės ūkio ir amatų veiklos atsigavimą bei labai mažų įmonių plitimą atitinkamose teritorijose, ir jis gali tapti reikšminga ūkio dalimi, kuri paskatintų ekonomikos atsigavimą ir kartu užtikrintų tinkamą aplinkos valdymą, žmonių kultūrų ir gyvenamųjų teritorijų apsaugą bei hidrogeologinių katastrofų prevenciją;
35. mano, kad statybos sektoriuje prioritetai turi būti nustatomi taikant bendruosius tvarios statybos ir ekologinio projektavimo principus; . mano, kad statybos sektoriuje prioritetai turi būti nustatomi taikant bendruosius tvarios statybos ir ekologinio projektavimo principus; šiuo požiūriu ypač didelę reikšmę įgyja esamo statybos paveldo renovacija, taikant ir privalomo tiek viešų, tiek privačių senų pastatų pritaikymo planus, pagal dabartinius energijos suvartojimo ribojimo ir efektyvumo teisės aktus, siekiant sumažinti sąnaudas.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	19.6.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 54 -: 7 0: 5
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sandrine Béliet, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Tadeusz Cymański, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Romana Jordan, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Christel Schaldemose, Renate Sommer, Eleni Theocharous, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Andrea Zannoni
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Fabrizio Bertot, Bill Newton Dunn, Konrad Szymański

6.5.2013

VIDAUS RINKOS IR VARTOTOJŲ APSAUGOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Nuomonės referentė: Evelyne Gebhardt

PASIŪLYMAI

Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komitetas ragina atsakingą Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. teigiamai vertina tai, kad pramonės politika šiuo metu pateko į ES politinio dėmesio centrą; pabrėžia, kad tvirta realioji ekonomika būtina turtingai, konkurencingai ir ekonomikos požiūriu sėkmingai Sąjungai ir tai taip pat geriausia priemonė prieš recesiją;
2. iš esmės kritiškai vertina tai, kad Komisija atrankos būdu nustatė šešias prioritetines investicijų ir inovacijų rinkas; labiau pabrėžia tai, kad svarbu pagerinti pagrindines mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros sąlygas ir pagrindinį naujai įsteigtų įmonių bei MVĮ, kaip Europos inovacijų varomosios jėgos, vaidmenį;
3. mano, kad siekiant skatinti inovacijas ir didinti Europos konkurencingumą, labai svarbu smarkiai padidinti mokslinių tyrimų ir technologinę plėtros Europoje pajėgumus;
4. pabrėžia, kaip svarbu plėtoti ekonomikos tvarumo aspektą, kad būtų įvykdyti 2020 m. ES strategijos uždaviniai, ir ragina vykdant Europos pramonės politiką tvarumo klausimui skirti pagrindinį dėmesį; pažymi, kad reikėtų skatinti gamybą, kurią vykdant atsižvelgiama į aplinką, ilginti vartojimo prekių naudojimo laiką, skatinti antrinį perdirbimą, taip pat dar labiau didinti vidaus rinkoje pagamintų prekių energijos vartojimo efektyvumą.
5. pažymi, kad pramoninė gamyba ES periferijoje labai mažėja; ragina Komisiją imtis priemonių, kurios sudarytų palankias tolygaus pramoninės gamybos paskirstymo Europoje sąlygas;
6. laikosi nuomonės, kad tik vykdant iniciatyvią, integruotą pramonės politiką, pagrįstą moksliniais tyrimais, inovacijomis ir bendrąja rinka ir kuri apimtų skirtingas politikos

sritis ir efektyvus išteklių naudojimo metodus, įskaitant vartotojų politiką ir darbo rinkos politiką, ES įmonėms gali būti sudarytos palankios ekonominės sąlygos, leisiančios padidinti savo konkurencingumą ir laukia, kada bus parengtas Pramonės produktų vidaus rinkos reformos planas;

7. mano, kad turimų gamybos pajėgumų išsaugojimas dabartinės krizės laikais turėtų būti vienas iš pagrindinių bet kokios pramonės politikos prioritetų; mano, kad tai galima pasiekti tik tuomet, jei bus imtasi prevencinių veikslių ir įmonių restruktūrizavimo priemonių, kurias įgyvendinant visapusiškai ir aktyviai dalyvaus darbuotojai;
8. primena investicijų vaidmenį skatinant inovacijas ir augimą ir pabrėžia poreikį labiau remti verslumą kuriant geresnes sąlygas verslui;
9. ragina Komisiją parengti pasiūlymų dėl Europos branduolių politikos, pagal kurią būtų siekiama susijusių įmonių, tiekėjų, paslaugų teikėjų ir mokslinių tyrimų įstaigų bendradarbiavimo; atkreipia dėmesį į tai, kad šių branduolių jau seniai esama regioniniu ir nacionaliniu lygmenimis (tačiau šiuo lygmeniu jų privalumai buvo skatinami tik politiškai) – taip jie prisidėjo ir prie šalių ekonominės konkurencijos Europos lygmeniu; mano, kad jų privalumų išnaudojimas taip pat Europos lygmeniu bendrai naudojant išteklius ir technines žinias įmonėms, darbuotojams ir regionams būtų priemonė skatinti tolygesnį pramonės ir prekybos vystymąsi;
10. mano, kad aiškus ir stabilus teisinis pagrindas yra būtina sąlyga siekiant skatinti augimą ir kad ši papildoma ir svarbi priežastis svarbi pagerinti Europos rinkos priežiūros teisės aktus siekiant užtikrinti produktų saugumą ir sąžiningos konkurencijos sąlygas;
11. pabrėžia, kad siekiant, jog pramonės politika būtų sėkminga, svarbūs atitinkami teisės aktai ir kad taip pat kad nebūtų priemonių, kurios ilgainiui iškraipytų konkurenciją, ypač dėl neproporcingos tiesioginės finansinės įtakos, ypač svarbu teisės aktais įtvirtinti tinkamą požiūrį;
12. pažymi, kad vidaus rinka vis dar turi milžiniškų nepanaudotų konkurencingumo ir kokybinio augimo ES didinimo galimybes, taigi ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų, kad ES vartotojų, darbuotojų ir įmonių, ypač MVĮ, naudai būtų panaikintos likusios kliūtys; Be to, pažymi, kad būtina kurti ir stiprinti prognozavimo ir finansavimo priemones (draudimo, mokėjimo garantijų ir pan.) srityse, kad MVĮ būtų sudarytos sąlygos plėsti veiklą tarptautiniu mastu;
13. pabrėžia, kad pramoniniai gamybos procesai vis dažniau grindžiami žiniomis ir kad dėl to pramonės pajėgumas iš esmės priklauso nuo aukštos kvalifikacijos specialistų; todėl ragina pramonės politiką glaudžiai koordinuoti su profesinio mokymo ir kvalifikacijos kėlimo priemonėmis;
14. ragina Komisiją remti nacionalinių MVĮ skirtų investicinių bankų kūrimą ir imtis priemonių, kuriomis esamiems MVĮ skirtiems investiciniams bankams būtų sudarytos galimybės išplėsti savo veiklą į kitas valstybes nares laikantis šiose valstybėse narėse taikomų sąlygų, kad tokiu būdu būtų galima remti pramoninę gamybą;
15. ragina ES ir valstybes nares siekti, kad būtų iki galo įgyvendintas Smulkiojo verslo aktas,

kuriame numatyta nuosekli MVI augimo skatinimo priemonių sistema ir kuris turėtų būti neatskiriamas nuo Europos Sąjungos naujos ir stiprios pramonės politikos;

16. mano, kad senkantys ištekliai yra ne vien tvarumo klausimas, bet vis labiau svarbus konkurencingumo klausimas Europai ir jos įmonėms; pabrėžia efektyvaus išteklių naudojimo, kaip pagrindinio Europos reindustrializacijos darbotvarkės principo, svarbą; atsižvelgdamas į tai, ragina:
 - plačiu mastu įgyvendinti visas Komisijos parengto efektyvaus išteklių naudojimo Europos plano nuostatas;
 - plačiai įdiegti pakopinio išteklių naudojimo sąvoką į visų sričių politiką, užtikrinant, kad būtų išnaudotas visas mūsų menkų žaliavų potencialas;
 - Komisiją ir valstybes nares – parengti ir pradėti taikyti išteklių apskaitą, kuri būtų integruota į visus ES ir nacionalinių biudžetų skyrius (atitinkančius atskiras veiklos sritis); šie skyriai gali būti suskaidyti į straipsnius, kurie savo ruožtu prireikus gali būti suskaidyti į punktus, siekiant užtikrinti veiksmingą efektyvaus išteklių naudojimo klausimo integraciją į politikos formavimo procesą;
17. pripažįsta gaminių atsekamumo svarbą, nes jis suteikia galimybę vartotojams rinktis produktus turint daugiau informacijos ir padeda įvertinti vietos gamybos įmones už per daugelį amžių surinktas žinias ir patirtį;
18. laikosi nuomonės, kad pramonės politika turėtų apimti strateginius tikslus, kurie itin svarbūs konkurencingumui, tokius kaip veiksmingos ir tarpusavyje sujungtos transporto infrastruktūros sukūrimas, aukšto lygio skaitmeninis tinklas ir Europos energetikos politika;
19. mano, kad didelės investicijos į mokslinius tyrimus, kurie skirti struktūrų ir produktų atnaujinimui, yra būtinas pramonės politikos elementas;
20. mano, kad tam, jog Europos pramonė galėtų augti, būtinas investicijų planas ir ryžtingos priemonės, kurios palengvintų prieigą prie kreditų;
21. pabrėžia, kad pramonės politikoje reikėtų vadovautis principu „vienodas užmokestis už vienodą darbą“, siekiant darbo vietose užtikrinti lyčių lygybę ir vienodas sąlygas skirtingų formų sutartims;
22. mano, kad tolesnis laisvo darbuotojų judėjimo vystymasis, pasitelkiant tokias priemones kaip abipusis profesinių kvalifikacijų pripažinimas ir mokymasis visą gyvenimą, visų pirma pažeidžiamiems darbuotojams, turi gali labai prisidėti prie kvalifikuotų darbuotojų trūkumo sumažinimo ir įtraukio augimo skatinimo;
23. pripažįsta, kad dualinis profesinis mokymas gerokai prisideda prie kokybiškos pramoninės gamybos ir tvaraus augimo Europoje, ir ragina Komisiją ir valstybes nares toliau skatinti šią sritį ir įtvirtinti ją Europos mastu;
24. ragina valstybes nares kuo greičiau įgyvendinti Direktyvą dėl kovos su pavėluotais

mokėjimais, nes tai ypač veikia gamybos įmones;

25. ragina toliau plėtoti pranešimo tvarkos, išdėstytos direktyvoje 98/34/EB, galimybes ir siūlo valstybėms narėms įtraukti vadinamąjį konkurencingumo tikrinimą (angl. competitiveness proofing) į poveikio vertinimus, atliekamus rengimo etapais vykstant nacionaliniams teisėkūros procesams, atsižvelgiant į platesnį bendrosios rinkos patikrinimo, kurį buvo raginama atlikti 2013 m. vasario 7 d. Europos Parlamento rezoliucijoje su rekomendacijomis Komisijai dėl bendrosios rinkos valdymo, kontekstą;
26. pabrėžia Europos piliečių informavimo apie pagrindinį pramonės politikos vaidmenį skatinant ekonomikos augimą Europoje svarbą;
27. pabrėžia, kad stipri pramonės politika turėtų būti derėti su optimalia mūsų gaminių rinkos padėtimi ir kad todėl labai svarbu daug dėmesio skirti gaminių kokybei; taip pat pabrėžia, kad svarbu išlaikyti, įvertinti ir toliau plėtoti amatų išmanymą Europoje;
28. pabrėžia aukščiausios klasės produktus gaminančių įmonių indėlį į augimą, užimtumą ir konkurencingumą Europos Sąjungoje, kadangi šis sektorius sudaro 3 proc. BVP, jo metinė apyvarta viršija 400 mlrd. EUR ir jis sukuria beveik 1,5 mln. tiesioginių ir netiesioginių darbo vietų Europoje, kaip teigiama 2012 m. rugsėjo 26 d. paskelbtame Europos Komisijos tarnybų darbiniam dokumente dėl Europos aukščiausios klasės produktus gaminančios pramonės konkurencingumo;
29. pritaria tam, kad būtų labiau koordinuojamas įmonių apmokestinimas ES, t. y. nustatyta vienoda mokesčio bazė.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	25.4.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 21 -: 3 0: 11
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Preslav Borissov, Jorgo Chatzimarkakis, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Thomas Händel, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Toine Manders, Franz Obermayr, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Bernadette Vergnaud
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Ashley Fox, Ildikó Gáll-Pelcz, Anna Hedh, Constance Le Grip, Morten Løkkegaard, Pier Antonio Panzeri, Wim van de Camp, Patricia van der Kammen, Kerstin Westphal

12.7.2013

REGIONINĖS PLĖTROS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Nuomonės referentė: María Irigoyen Pérez

PASIŪLYMAI

Regioninės plėtros komitetas ragina atsakingą Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pabrėžia, kad, net jei pramonės sektorius ir stipriai nukentėjo dėl dabartinės ekonominės krizės padarinių, jis neabejotinai lieka vienu iš pagrindinių ES privalumų tarptautiniu lygmeniu ir pagrindinė varomoji jėga siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų, susijusių su augimu, užimtumu, inovacijomis, moksliniais tyrimais, vystymusi, tvarumu ir konkurencingumu; pažymi, kad dabar pramonės produkcija iš viso 10 proc. mažesnė nei iki krizės ir kad pramonės sektoriuje prarasta per 3 mln. darbo vietų; vis dėlto pažymi, jog esama pavojaus, kad didės darbuotojų, kurie turi būtent tvaraus vystymosi reikmes atitinkančių įgūdžių, trūkumas;
2. reiškia susirūpinimą dėl masinės deindustrializacijos, neigiamai veikiančios didelę dalį tradicinių Europos pramonės centrų; laikosi nuomonės, kad buvę industrializuoti regionai gali labai prisidėti prie reindustrializacijos; šiuo požiūriu pažymi, kad visuomenės dėmesys nukrypo nuo buvusių industrializuotų regionų ir kad atsižvelgiant į ypatingus sunkumus būtina numatyti pakankamai investavimo galimybių, susijusių su specifinėmis regioninio vystymosi strategijomis; šiame kontekste remia perkėlimo iniciatyvas, kuriomis siekiama grąžinti gamybą ir paslaugas iš trečiųjų šalių;
3. reiškia didelį susirūpinimą dėl finansų ir ekonomikos nuosmukio padarinių, mažėjančių investicijų ir didėjančios nelygybės ES, ypač jos regionuose, produktyvumo, konkurencingumo ir gerovės požiūriais; pažymi, kad gyvybiškai svarbu imtis tvirtų politikos priemonių ir numatyti pakankamus finansinius išteklius tausiai Europai skirtam pramonės atgimimui, kuris būtų pagrįstas, *inter alia*, kultūros ir kūrybos pramone ir naujomis technologijomis – nanotechnologijomis, biotechnologijomis ir mikroelektronika – paremti; pabrėžia, kad šito nepadarius smarkus pramoninės gamybos sumažėjimas labai neigiamai paveiks ne tik ES gamybos apimtį, bet ir socialinę ir teritorinę sanglaudą, taip

pat kad pavojingai padidės technologinis atotrūkis tarp ES ir kitų lyderių aukštųjų technologijų srityje, t. y. Jungtinių Amerikos Valstijų ir BRIK šalių (Brazilijos, Rusijos, Indijos ir Kinijos);

4. pabrėžia, kad sanglaudos politika ateityje bus viena iš pagrindinių ES politikos sričių, kurioje užtikrinant pažangią specializaciją bus puoselėjamos pramoninės naujovės, siekiant reaguoti į iššūkius, susijusius su tvaria energetika, klimato kaita ir veiksmingu materialinių ir žmogiškųjų išteklių naudojimu; todėl laikosi nuomonės, kad ES ir jos regionų reindustrializacijai itin svarbi ateities sanglaudos politikos ir Europos struktūrinių ir investicinių fondų parama įgyvendinant išties šiuolaikišką pramonės politiką, kuri turi būti įtrauki, tausi, veiksminga energijos efektyvumo požiūriu ir labai konkurencinga; ragina siekti geresnio sanglaudos politikos ir strategijos „Horizontas 2020“ programų koordinavimo ir sąveikos siekiant kurti regioninius inovacijų inkubatorius ir užtikrinti maksimalias inovacijas regionų lygmeniu;
5. pabrėžia, jog planuojant kiekvienam regionui ir kiekvienam sektoriui skirtas regionų pramoninio vystymosi strategijas turi būti atsižvelgiama į regionų ypatumus ir į jų specifinius privalumus, kad būtų užtikrinta aukšto lygio Europos pramonės specializacija;
6. pažymi, kad abiejose pasienio regionų pusėse dažnai susiduriama su tais pačiais pramonės iššūkiais – tai lemia šiems regionams bendri teritoriniai ypatumai; ragina Komisiją, valstybes nares, taip pat vietas ir regionų valdžios institucijas rengti tarpvalstybinio pramonės pertvarkymo strategijas, skirtas tarpvalstybinėms grupėms kurti, ir bendras mokymo ir užimtumo užtikrinimo strategijas atsižvelgiant į tarpvalstybinių regionų gyventojų skaičių;
7. pabrėžia, kad ES lygmeniu, taip pat nacionalinių reformų programų pagrindu būtina rengti aiškias pramonės konkurencingumo politikos strategijas vadovaujantis labiau koncentruotu teritoriniu ir strateginiu požiūriu, pagal kurį taip pat būtų apibrėžti prioritetai, susiję su prieigos prie finansų ir mikrokreditų priemonių palengvinimu, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros rėmimu, švietimu, profesiniu lavinimu ir mokymusi visą gyvenimą, administraciniu supaprastinimu ir kompetencijos ugdymu, kad įmonės galėtų veikti kuo mažesnėmis sąnaudomis, aiškiais teisės aktais aplinkos srityje, mažesniu darbo jėgos apmokestinimu, didesniu lankstumu darbo rinkoje, ekologiškos infrastruktūros gerinimu, didesniu vietas ir regioninių valdžios institucijų, taip pat viešojo ir privačiojo sektorių suinteresuotųjų šalių dalyvavimu ir koordinavimu ir tvirta parama MVI, verslininkams ir socialinėms įmonėms; laikosi nuomonės, kad labiau koordinuotas skirtingo lygmens valdymo institucijų ir suinteresuotųjų šalių tarpusavio požiūris bus pasiektas į partnerystės susitarimus įtraukus siūlomus teritorinius paktus ir priemones, kad šie veikėjai būtų suburti ir kad jų veiksmai ir finansiniai ištekliai būtų sutelkti į strategijos „Europa 2020“ tikslus ir uždavinius ir būtų koordinuojami;
8. mano, kad Europos reindustrializaciją turi lydėti pastangos kurti darbo vietas jaunimui, o šiuo tikslu būtina užtikrinti, kad Bendrijos užimtumo strategijos būtų pritaikytos prie būsimų Europos pramonės poreikių, inicijuoti regionų ir nacionalines programas, kad būtų užtikrintas jaunimo aukštos kokybės technologinis ugdymas ir tarp jaunimo būtų puoselėjamas verslumas užtikrinant galimybę pasinaudoti Europos lėšomis ir verslo patarimais;

9. primena, kad regionų ekonomika itin svarbi norint užtikrinti pažangų, tvarų ir visa apimančią augimą, nes ji pasižymi ir reikiamomis žiniomis, ir gebėjimais sutelkti vietos suinteresuotąsias šalis atsižvelgiant į regioninę specifiką; pakartoja, kad nepaprastai svarbu jungti inovacijų ir tvarumo darbotvarkes regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmenimis kuriant tvirtas regionines ir nacionalines mokslinių tyrimų ir inovacijų strategijas pažangios specializacijos tikslais (angl. RIS3);
10. laikosi nuomonės, jog norint, kad Europos struktūriniai ir investiciniai fondai teiktų tikslingesnę paramą kaip dalį strateginio integruoto požiūrio, RIS3 strategijų įgyvendinimas turėtų būti palaikomas kaip finansavimo pagal būsimosios sanglaudos politikos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir inovacijų tikslą *ex ante* sąlyga; pažymi, kad tokiais RIS3 strategijomis, pagrįstomis regionų lyginamaisiais pranašumais, bus skatinamos priemonės produktyvumui didinti, dėl didelio svorto poveikio bus pritrauktas viešasis ir privatusis kapitalas ir regionams bus padedama telkti savo išteklius ties keliais esminiais prioritetais, kad turimos lėšos būtų panaudotos veiksmingiau;
11. pabrėžia, kad nacionalinės ir regioninės valdžios institucijos savo ilgalaikėse tvariose vystymosi strategijose pagrindinį dėmesį turi skirti ekonomikos, socialinėms ir aplinkos apsaugos inovacijoms ir kad varomoji šių strategijų jėga turėtų būti stiprūs tinklai, žinių mainai ir valdymas, taip pat inovacijų ekosistemos, sudaromos itin specializuotų MVĮ ir įmonių; remia pramonės parkų augimą, pagrįstą nacionalinių ir vietos valdžios institucijų, ūkio subjektų ir mokslinių tyrimų ir plėtros organizacijų bendradarbiavimu;
12. pritaria Komisijai ir Tarybai, kad konkurencingumo nauda turėtų būti absoliutus ne tik vidaus rinkos, bet ir prekybos su trečiosiomis šalimis prioritetasis; ragina valstybes nares ir Komisiją paremti įmones ir ypač MVĮ eksporto ir pramonės internacionalizavimo srityse; pabrėžia, kad būtini Europos standartai, kuriuos ES plačiai taikytų ir gintų pasaulinėje rinkoje, ypač kai tai susiję su atsakomybe aplinkos ir socialinėje srityse, ir kad svarbu juos parengti – taip, užuot Europos įmones baudus jų taikomomis inovacinėmis priemonėmis, šios priemonės pamažu taptų visuotiniu standartu, pirmiausia vadovaujantis abipusiškumo principu;
13. reiškia didžiulį susirūpinimą dėl neigiamo ekonomikos ir finansų krizės poveikio ES regionų pajėgumui finansuoti produktyvias investicijas siekiant pažangaus, tvaraus ir visa apimančio augimo, kadangi tai kelia didelį pavojų strategijos „Europa 2020“ tikslų siekiui;
14. ragina Komisiją pasiūlyti minimalų ekologinį ir socialinį mokestį iš trečiųjų šalių importuojamoms prekėms, kad būtų laikomasi Europos socialinių ir aplinkos standartų, kurių turi laikytis ES įmonės;
15. laikosi nuomonės, jog be dotacijų būtina, kad tvirtesnį vaidmenį užtikrinant ES pramonės konkurencingumą atliktų paskolos, rizikos kapitalas, garantijos ir kitokio tipo finansų inžinerijos priemonės; ragina tinkamai naudoti finansines priemones derinant įvairaus tipo tiesioginės ir netiesioginės finansinės paramos priemones, ypač prieinamas MVĮ ir socialinėms įmonėms, ir užtikrinant šių priemonių sąveiką, kad būtų siūloma labiau pritaikyta prieiga prie finansavimo; teigia, kad remiantis 2014–2020 m. teisės aktų dėl sanglaudos politikos rinkinyje išdėstytomis taisyklėmis būtina glaudžiau koordinuoti

individualią ES politiką ir įvairius Europos reindustrializacijos finansavimo šaltinius;

16. mano, kad, atsižvelgiant į dabartinę finansų, ekonomikos ir socialinę krizę, itin svarbios viešos ir privačios investicijos, kaip dalis bendros tvaraus augimo strategijos; atsižvelgdamas į tai remia bendrąją valstybės pagalbos tvarkos reformą vadovaujantis labiau socialiai ir ekonomiškai pagrįstu požiūriu ir užtikrinant didesnę konkurencijos taisyklių lankstumą, kaip nustatyta SESV 101 ir 102 straipsniuose; pakartoja, kad svarbu labiau atsižvelgti į viešųjų išlaidų panaudojimo kokybę ir veiksmingumą.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	10.7.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 42 -: 0 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Victor Boștinaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský

3.9.2013

MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETONUOMONĖ

pateikta Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetui

dėl Europos reindustrializacijos siekiant skatinti konkurencingumą ir tvarumą
(2013/2006(INI))

Nuomonės referentas: Antigoni Papadopoulou

PASIŪLYMAI

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas ragina atsakingą Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. palankiai vertina Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012) 0582), tačiau apgailestauja, kad jame visiškai neatsižvelgta į lyčių aspektą; pabrėžia, kad neįtraukiant lyčių aspekto į pramonės politiką didėja lyčių nelygybė, ir ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti lyčių aspekto integravimo į pramonės politiką priemones tarptautiniu, nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis;
2. pabrėžia, kad moterims nepakankamai atstovaujama pramonės sektoriuje ir, savo ruožtu, Europos reindustrializacijos procese, be to, nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygmenimis nesivadovaujama lyties problemai aktualiais principais ir nekeliama šiai problemai aktualūs reikalavimai; pabrėžia, kad dėl to ir siekiant įgyvendinti ES lyčių lygybės strategiją nacionaliniu lygmeniu valstybės narės, palaikydamos glaudų dialogą su pramonės atstovais, institucijomis, organizacijomis ir sprendimų priėmėjais, turi integruoti lyčių aspektą, t. y. peržiūrėti visų sričių, įskaitant mokslinių tyrimų, tausios gamybos ir vartojimo, politiką atsižvelgdamos į skirtingą jų poveikį moterims ir vyrams;
3. pabrėžia, kad, siekdama atgaivinti savo ekonomikos augimą ir savo regionų konkurencingumą, ES nebegali sau leisti nepaisyti didžiulio moterų potencialo; todėl pabrėžia, kad svarbu skatinti moteris pastoviau dalyvauti mokslo ir technologijų sektorių veikloje, taip pat užtikrinti nuolatinį moterų mokymą ir panaudoti jų kvalifikacijas tiek tyrimų ir mokslo sektoriuose, tiek tradicinėje pramonėje;
4. pažymi, kad Europoje moterys kasmet sudaro daugiau negu pusę aukštąjį išsilavinimą įgijusių asmenų; atkreipia dėmesį į teigiamą poveikį, kurį kvalifikuotų moterų įgūdžiai galėtų daryti įmonėms, pirmiausia Europos pramonės augimui, produktyvumui ir

konkurencingumui, todėl ragina ekonomikos, švietimo ir socialinės srities suinteresuotąsias šalis ir Komisiją skatinti ir stiprinti moterų vaidmenį Europos pramonės sektoriuose;

5. ragina Europos kultūros ir kūrybos pramonę visapusiškai pasinaudoti moterų talentais ir veiksmingai skatinti tikslinius mokymus šiame sparčiai besivystančiame pramonės sektoriuje; primena kultūros ir kūrybos sektorių indėlį siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų, pirmiausia tikslo kurti darbo vietas;
6. pabrėžia, kad lygios galimybės ir proporcingas atstovavimas vyrams ir moterims visais lygmenimis ir visuose pramonės sektoriuose teigiamai veikia produktyvumą ir tvarų ekonomikos augimą ir todėl reikėtų pripažinti, kad tai atlieka nepaprastai svarbų vaidmenį Europos reindustrializacijos procese – remiant tvirtą, įvairių ir konkurencingą pramonės bazę; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares vystant naują pramonės politiką pradėti taikyti naują socialinį ir klimatui nekenksmingą augimo rodiklį, kuris apimtų neekonominius gerovės aspektus ir pagal kurį dėmesys pirmiausia būtų skiriamas su tvarium vystymusi susijusiems tikslams, pvz., lyčių lygybei, skurdo mažinimui ir mažesniai išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui;
7. pažymi, kad dėl ekonomikos ekologiškėjimo ir perėjimo prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos labai išaugs darbuotojų, atstovaujančių įgūdžių reikalaujantiems amatams arba profesijoms, paklausa; atkreipia dėmesį į tai, kad moterų darbuotojos atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant pramonės atgimimą tvarios Europos tikslu; ragina Tarybą, Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad moterims darbuotojoms nebūtų pernelyg menkai atstovaujama rengiant su ekologiniu pertvarkymu susijusius mokymus, projektus ir programas ar jos netgi nebūtų į juos įtraukiamos;
8. pabrėžia, kad būtina formuoti politiką, kuria ypatingas dėmesys būtų skiriamas lyčių stereotipų griovimui nuo labai ankstyvo amžiaus, mokytojų ir mokinių sąmoningumo ugdymui, taip pat skatinamas ir remiamas merginų ir vaikinų karjeros įvairinimas;
9. ragina Komisiją ir valstybes nares remti turimo kvalifikuoto žmogiškojo kapitalo ir pirmiausia moterų talentų optimizavimą, taip pat skatinti moterų verslumą ir sudaryti jam palankesnes sąlygas rengiant atitinkamus tikslinius mokymus ir patariamąsias programas bei palengvinant prieigą prie techninių, mokslinių, verslo ir paramos tinklų pradžios etapu ir per visą įmonės veiklos ciklą;
10. ragina Komisiją, valstybes nares ir atitinkamas suinteresuotąsias šalis vertinti ir plėtoti žmogiškąjį talentą ir įgyvendinti priemones, skirtas darbui ir šeiminiam gyvenimui derinti, įskaitant pakankamos vaikų priežiūros infrastruktūros užtikrinimą, siekiant moterims sudaryti kuo didesnes galimybes siekti ilgalaikės ir pastovios karjeros; taip pat ragina užtikrinti, kad lyčių lygybė būtų norma visuose pramonės dalyse – atsižvelgiant į moters, kaip sprendimų priėmėjos ir vartotojos, vaidmenį visuomenėje;
11. ragina Komisiją ir valstybes nares naudojantis tokiomis ES priemonėmis, kaip struktūriniai fondai, arba Europos investicijų banko (EIB) teikiamomis priemonėmis, pagerinti ir palengvinti mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) prieigą prie finansavimo iš tradicinių ir naujoviškų šaltinių, taip pat sudaryti moterims verslininkėms lengvesnę prieigą prie kitų prieinamų finansavimo šaltinių, pvz., prie specialiųjų dotacijų ir rizikos

kapitalo;

12. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis visų reikiamų priemonių siekiant kovoti su esamais stereotipais – kad mokslas, technologijos, inžinerija ir matematika yra vyrų dominuojamos sritys – ir taip užtikrinti, kad šios sritys visais etapais būtų labiau prieinamos moterims ir mergaitėms; atkreipia dėmesį į šiose srityse jau dirbančių moterų įgalinimo svarbą siūlant joms tas pačias galimybes siekti daug žadančios karjeros, kuriomis naudojasi ir jų kolegos vyrai;
13. ragina Komisiją ir valstybes nares derinti švietimą ir tęstinį mokymą, ypač tokiuose specifiniuose sektoriuose, kaip kultūros ir kūrybos pramonė, įgyvendinant tikslią merginoms ir vaikinams skirtą užimtumo politiką, siekiant sumažinti mokyklas anksti paliekančių jaunuolių, taip rizikuojančių tapti socialiai atskirtais, skaičių, ir užtikrinti, kad įgytų įgūdžių pakaktų dabartiniams ir būsimiesiems darbo rinkos poreikiams patenkinti;
14. ragina Komisiją ir valstybes nares rengti kampanijas ir teikti pakankamai nešališką informaciją su verslu susijusiais klausimais, taip pat teikti informaciją apie tiesiogiai moterims verslininkėms numatytas socialines paslaugas;
15. ragina valstybes nares remti mokymosi visą gyvenimą programas ir profesinio perkvalifikavimo galimybes, kuriomis visuose sektoriuose ir visais lygmenimis vyrams ir moterims būtų užtikrinamos lygios galimybės dalyvauti ir kuriomis būtų atsižvelgta į besimokančiojo asmenines reikmes, ypač į konkrečius merginų siekius; pabrėžia perkvalifikavimo svarbą, nes tai antra galimybė pakeisti karjeros kryptį vyrams ir moterims, kurie būdami jauni buvo nukreipti rinktis tokios kategorijos darbo sritį, kurioje tradiciškai dominavo vienos lyties atstovai.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	2.9.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 14 -: 0 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Edit Bauer, Marije Cornelissen, Edite Estrela, Mikael Gustafsson, Astrid Lulling, Joanna Senyszyn, Inês Cristina Zuber
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Rosa Estaràs Ferragut, Mariya Gabriel, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Kent Johansson, Nicole Kiil-Nielsen, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	28.11.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 45 -: 5 0: 5
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Jan Březina, Reinhard Bütikofer, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Alejo Vidal-Quadras
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Rachida Dati, Ioan Enciu, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Ivailo Kalfin, Seán Kelly, Holger Kraahmer, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Alajos Mészáros, Markus Pieper, Vladimír Remek, Silvia-Adriana Ţicău
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Carl Schlyter